

51 Si 118/2020

Okresní soud v Ústí nad Orlicí
Husova 975
562 17 Ústí nad Orlicí
ke sp. zn. 51 Si 118/2020
V Praze dne 28.3.2020

Věc: Částečné zpětvzetí žádosti o poskytnutí informacím

Vážení,

žádostí ze dne 17.3.2020 jsem žádala o poskytnutí informací, a sice rozhodnutí týkající se trestných činů znásilnění dle § 185 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, resp. § 241 zákona č. 140/1961Sb., trestní zákon, trestného činu sexuálního nátlaku dle § 186 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, trestného činu pohlavního zneužití dle § 187 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, resp. § 242 zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon, a trestného činu dle ust. § 243 zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon.

Dovoluji si tímto požádat pouze o zaslání anonymizovaných rozhodnutí týkajících se trestného činu znásilnění dle ust. § 185 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, které nabyly právní moci, a to v takovém rozsahu, aby má žádost nezatěžovala soud nad míru přiměřenou a nebyl vyměřen poplatek za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací dle § 17 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím.

Předně si dovoluji požádat o rozhodnutí z roku 2020 či 2019, případně z let dřívějších, pokud na to bude v rámci žádosti prostor.

Velmi děkuji za vstřícnost a zůstávám s pozdravem

Mgr.

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Ústí nad Orlicí rozhodl v hlavním líčení konaném dne 16.12.2015 v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Radoše a přísedících Anny Kristlové a Alexandry Kovářové

t a k t o :

Obžalovaný J. P.

nar. [redacted] v Trebišove, Slovenská republika, státní občan Slovenské republiky, trvale bytem [redacted], Slovenská republika, t.č. adresa pro doručování [redacted]

se podle § 226 písm. b) tr. řádu **z p r o š ť u j e** obžaloby, již mu bylo kladeno za vinu, že

v noci z 20. na 21. 6.2013 v Chocni, okres Ústí nad Orlicí, odvedl poškozenou M. C., nar. [redacted], která byla ovlivněna požitým alkoholem a v důsledku toho nevyhodnotila dostatečně rizikovost situace a nepochopila smysl jednání obžalovaného, na blíže neurčené místo v lesním porostu parku, kde poškozenou hodil na zem, lehl si na ni, držel ji jednou rukou za vlasy a druhou rukou ji svlékl kraťasy a kalhotky, líbal ji a poté na ni vykonal soulož, kdy poškozená se bránila tím, že obžalovaného odstrkovala a říkala mu, aby to nedělal, ale poté jeho jednání strpěla, neboť měla strach, přičemž obžalovaný znal věk poškozené,

čímž měl dle obžaloby spáchat

zvlášť závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a, b) tr. zákoníku.

O d ů v o d n ě n í :

Dokazováním provedeným v hlavním líčení bylo bezpečně prokázáno, že v noci z 20.6. na 21.6.2013 v Chocni v parku došlo k pohlavnímu styku mezi J. P. a M. C., nebylo však bezpečně prokázáno, že k tomuto pohlavnímu styku byla M. C. donucena násilím, jako bylo žalováno.

Obžalovaný doznal, že s M. C. měl pohlavní styk, že ji však v žádném případě násilím k pohlavnímu styku nenutil, a že celé oznámení vymyslela rodina M. C. po zjištění, že s ním M. C. měla pohlavní styk.

Dokazováním bylo zjištěno, že dne 20.6.2013 se ve večerních hodinách zdržovala v parku v Chocni M. C. společně se svými kamarádkami a . Bylo též zjištěno, že M. C. přijela do Chocně na návštěvu ke své tetě . Děvčata pila víno s Colou již doma než odešla do parku a v parku pak pokračovala v pití vína. Někdy v podvečerních hodinách do parku přišel obžalovaný J. P. se svým kamarádem , přišli k děvčatům, bavili se s nimi a všichni popíjeli alkohol, jednak část vína, které si přinesla děvčata a jednak víno, které přinesl J. P. se svým kamarádem. Někdy mezi 19.-20.hodinou se dotazoval J. P., kdo s ním půjde koupit víno a M. C. uvedla, že s ním půjde. Odešli tedy pro víno, podle výpovědi měli jít pro víno do vinárny, která je vzdálena asi 2 minuty od místa, kde všichni seděli. Protože se však do půl hodiny nevrátili, šli je hledat, ale nikde je nenašli a ve vinárně už nebyli. Kde se J. P. s M. C. přesně zdržovali a co dělali, se nepodařilo zjistit, lze však dovodit, že minimálně mezi 20.00 hod. – 24.00 hod. se museli pohybovat někde po Chocni nebo přilehlém parku, neboť z výpovědi svědků a bylo zjištěno, že dědeček provozuje ubytovnu v Chocni a společně se svým přítelem k této ubytovně přišli ze zábavy krátce po 24.00 hod. a u ubytovny byl obžalovaný a M. C. Obžalovaný se dotazoval, zda mají volný pokoj, u toho byla M. C. přítomna, nic na to neříkala, nijak na to nereagovala a její chování se neprojevovalo žádnými markanty, podle těchto svědků ani nejevila známky opilosti. Poté, co jim bylo řečeno, že na ubytovně žádný volný pokoj není, od ubytovny odešli. Svědkyně uvedla, že jí přišlo, že mezi nimi něco je, ale nedokáže to posoudit. Uvedla, že má předsudek, že když takhle spolu jdou, že mají milenecký vztah a že v minulosti si romové dělali z ubytovny hodinový hotel, tak proto má tento předsudek. Po odchodu od ubytovny se obžalovaný a poškozená dostali do parku, kde podle shodné výpovědi obžalovaného i M. C. došlo k pohlavnímu styku. Po jeho ukončení obžalovaný od M. C. odešel a tato v přesně nezjištěné době podle svědků a mezi 01.00 hod. – 03.00 hod. přišla k těmto dvěma svědkům, kteří se v té době zdržovali v parku, byla rozrušená, brečela a chtěla si zavolat. Podle výpovědi svědkyně použila výrok „on mě znásilnil“, z čehož svědkyně vydedukovala, že toho člověka znala. Svědkyně uvedla, že M. C. brečela, tekly jí slzy, teklo jí z nosu a byla úplně mimo. Svědek uvedl, že když k nim slečna přišla, tak bylo vidět, že se jí něco stalo, nejdřív si myslel, že ji nějaký kamarád spadl do vody nebo něco podobného, ona se nějak nemohla vyjádřit a pak z ní vypadlo, že ji někdo znásilnil v lese. Pak jí půjčil telefon, ona zavolala nějaké kamarádce a pak ji dovedli na náměstí, kde se s kamarádkou potkala. Popsal, že byla rozrušená a rozčuchaná a že jí tekly slzy.

Bylo tedy nutno vyhodnotit to, zda obžalovaný při pohlavním styku donutil násilím M. C. k tomuto pohlavnímu styku tak, jak je uváděno v obžalobě, bylo nutno vyhodnotit, zda se poškozená nějak bránila, zda nějakým způsobem dávala najevo že

s pohlavním stykem nesouhlasí a zda obžalovaný mohl její chování vyhodnotit jako vážně míněný odpor.

Pro posouzení této otázky je podstatná výpověď svědkyně M. C. Svědkyni C. se však podařilo vyslechnout pouze v přípravném řízení, avšak nepodařilo se ji vůbec předvolat k soudu. Svědkyně C. různě měnila bydliště, ač věděla, že se trestní stíhání vede, sama svůj pobyt soudu neoznámila, bylo dokonce vyhlášeno pátrání prostřednictvím policie po její osobě a ze zprávy policie bylo zjištěno, že uvádí různé adresy, na kterých pak není, předvedení bylo bezvýsledné a současný pobyt M. C. je neznámý, nepodařilo se ho vypátrat ani policii na základě zavedeného pátrání. Od podání obžaloby 18.6.2014 až do rozhodnutí ve věci se nepodařilo účast svědkyně zajistit a její pobyt vypátrat. Proto byl čten její výslech z přípravného řízení ve smyslu § 211/2a) tr.řádu. Je nutno konstatovat, že tato výpověď vykazuje rozpory ohledně vlastního pohlavního styku. Na č.l. 18 – 19 spisu svědkyně popisuje svlékání s tím, že u toho nic neříkala, nijak se nebránila. Na č.l. 19 uvádí „pomalu mě dal na zem, na bok, lehl si na mě a začal mě líbat.“ Na č.l. 21 uvádí že „brečela až to všechno skončilo, on si vzal víno a odešel“. Na č.l. 24 však uvádí „řvala jsem a brečela a prosila ho, aby mě nechal.“ Na č.l. 23 k dotazu, zda volala o pomoc, uvedla: „koho v lese, zvířata? Nevolala.“ Na č.l. 23 vedla, že ji u toho tahal za vlasy, ale nebolelo jí to. Svědkyně ve své výpovědi v podstatě nepopsala žádné násilí, kterým by ji měl obžalovaný donutit k pohlavnímu styku, tak jak je obžalovaný žalován. Pokud obžalovaného odstrkovala a říkala mu, aby toho nechal, nemusel to obžalovaný považovat za vážně míněný odpor, navíc když jak bylo již shora uvedeno, se s ním poškozená mezi 20.-24.hodinou zdržovala a těsně po 24.hodině se dotazovali na volný pokoj na ubytovně, na což poškozená nijak nereagovala.

Z vyjádření znalkyně MUDr. Evy Čáповé z hlavního líčení vyplývá, že poškozená se nebránila a znalkyně uvádí, že hodně přemýšlela nad tím, zda bylo vůbec pro pachatele rozpoznatelné, že poškozená pohlavní styk nechce. Byla to lehce opilá mladá holka a obžalovaný byl pro ni starý. Ona se domnívá, že pokud by on nepil, že by se snad ani nic nestalo. Znalkyně uvedla, že si myslí, že si poškozená nemusela vše vyhodnotit, protože ona se s ním doposledka bavila jakoby nic, signály nevyhodnocovala, objetí zezadu nebo vzetí za ruku nevyhodnocovala jako rizikové. Dále uvedla, že pokud uváděla, že poškozená měla zachovanou paměťovou stopu, měla na mysli hlavní linii. Detaily, kde byly v parku, uvedla poškozená, že si nepamatuje a že zapomíná. Pokud znalkyně uvedla, že poškozená neměla zábrany chovat se rizikově, pak k tomu upřesnila, že poškozená mluvila otevřeně o svých sexuálních zkušenostech od 14-ti let, uváděla, že pokud se jí ten kluk líbil a měla chlapce za svého, měla za to, že s ním chodí a měla s ním styk. Znalkyně však neměla pocit, že by poškozená využívala sexuální zkušenosti bezvýběrově. Dále uvádí, že další podrobnosti k chování poškozené by měl zmapovat psycholog.

V hlavním líčení byl vyslechnut Mgr. Troneček, který zpracoval již v přípravném řízení znalecký posudek z oboru psychologie na poškozenou, který k osobnosti M. C. uvedl, že se jedná o osobnost jednodušší, která má tendenci k afektivním reakcím, což souvisí s tím, co se odehrálo. Je to člověk, který nemá bohatší zájmy, nudí se a hledá nějakou zábavu povrchnějšího typu. Společensky se projevuje agresivně, ve škole i doma, projevuje se hlavně záchvaty vzteku. Pokud jde o zmíněnou událost, tak si znalec myslí, že poškozená neutrpěla žádné vážnější psychické trauma, spíš se mu jeví, že se odehrálo něco, co dopředu mohla dobře odhadnout. Je simplexní, ale dokázala odhadnout, jak se to bude odehrávat, šla s neznámým mužem koupit alkohol, chtěli se ubytovat v hotelu, kde to nebylo možné, je fakt, že tam došlo k nějakému kontaktu sexuálního charakteru a je velmi

pravděpodobné, že se jí to nelíbilo, ona sama se vyjadřovala tak, že kdyby se jí to líbilo, tak by neřvala, protože se jí to nelíbilo, tak řvala. Znalec se domnívá, že její následná reakce i to jak plakala, že to spíš spadá do jejího repertoáru přehnaného afektovaného reagování a znalec uvedl „neříkám, že tam násilí neproběhlo, je však otázka, do jaké míry, pokud ona se vyjadřuje v tom smyslu, že se nebránila, do jaké míry mohl ten podezřelý vůbec rozpoznat, že ona nechce.“ Znalec dále uvedl, že ta situace pro poškozenou nebyla až zas tak traumatická, že se jí to nelíbilo, záchvat vzteku se nerozjel v té době, ale až zjistila, že se jí to nelíbilo, tak začala reagovat tím svým obvyklým způsobem, začala reagovat afektivně, běžela k té dvojici a plakala. V situaci, kdyby byla hrubě znásilňována, tak by reagovala hned jinak a mnohem výrazněji. Dále se znalec vyjádřil ke čtené svědecké výpovědi poškozené, uvedl, že výpověď není konzistentní, nedrží se jedné linie, je to rozporné a odpovídá to tomu, co poškozená při své inteligenci asi odhadne, spíš odhadne víc co má kdy sama říkat, ale není schopna si uhlídat konzistenci výpovědi. Uvedl, že svědkyně umí zalhat účelově, ale není schopna lži za sebou postavit tak, aby z nich udělala konzistentní celek. Znalec uvedl, že lze dovodit, že tam došlo k aktu nějaké sexuálního kontaktu, ale zároveň výpověď není na sto procent věrohodná. To, co vypověděla, zčásti prožila, a při výslechu si dodatečně upravila skutečnosti podle toho, co jí k tomu v podstatě napadlo. Shodně s MUDr. Čáповou znalec uvedl, že poškozená měla 5 nebo 6 sexuálních partnerů, dokázala odhadnout to, co se bude dít a znalec si myslí, že se tomu dopředu nijak nebránila a nesnažila se tomu vyhnout, alkohol spíš posílil chuť něco takového podniknout. Její reakci a to že potom plakala a byla dezorientovaná přičítá znalec její osobnosti, je to velmi přibarvené její osobností a jsou to neadekvátní reakce. Když se jí něco nelíbí, jedná takto přehnaně, afektivně. Je to určitý projev hysterie, přežene svoji reakci a nedokáže ji kontrolovat.

Na základě shora uvedených důkazů soud dospěl k závěru, že nebylo prokázáno, že obžalovaný násilím donutil poškozenou k pohlavnímu styku a že její chování nemohl či nemusel vyhodnotit jako vážně míněný odpor. Lze též zejména na základě znaleckých posudků učinit závěr, že poškozené se zřejmě nelíbil pohlavní styk tak, jak probíhal, mohla mít jinou představu a to mohlo nakonec vyvolat její afektivní reakci, tak jak je shora popisována znalcem Mgr. Tronečkem. Soud na základě provedených důkazů nemohl učinit jednoznačný závěr, že obžalovaný násilím donutil poškozenou k pohlavnímu styku a z provedených důkazů také nevyplývá, že by využil bezbrannosti poškozené, neboť ve smyslu § 119 tr.zákoníku je za bezbrannost považován stav, do kterého pachatel poškozenou osobu uvedl lstí nebo jiným podobným způsobem. Nic takového však z provedeného dokazování nevyplývalo, tak jak vyplývá ze shora citovaných svědeckých výpovědí a znaleckých posudků. Proto soud dospěl k závěru, že sice bylo prokázáno, že v uvedeném období a na místě, tak jak je žalováno, k pohlavnímu styku mezi obžalovaným a poškozenou došlo, avšak toto jednání není trestným činem. Proto byl obžalovaný zproštěn obžaloby podle § 226 písm. b) tr. řádu.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je přípustné odvolání. Odvolání má odkladný účinek.

Případné odvolání musí být podáno zdejšímu soudu, a to do 8 dnů od doručení tohoto rozsudku. O podaném odvolání rozhoduje Krajský soud v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve lhůtě stanovené pro jeho podání také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

V Ústí nad Orlicí dne 16.12.2015

JUDr. Jiří Radoš, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení: Irena Dalecká

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Ústí nad Orlicí rozhodl v hlavním líčení konaném dne 13. 4. 2017 v senátě složeném z předsedy JUDr. Richarda Andera a přísedících Bc. Hany Hamerníkové a Evy Šrautové,

takto:

obžalovaný M. J., nar. 1990 v Moravská Třebová, okr. Svitavy, bez zaměstnání, trvale bytem , t. č. a adresa pro doručování , okr. Ústí nad Orlicí,

je vinen, že

v Lanškrouně, okr. Ústí nad Orlicí, dne 26. 3. 2016 kolem 05:00 hodiny po předchozím požití alkoholických nápojů šel za P. Š., která se vracela z třídního srazu po náměstí J. M. Marků, sahal na ni a držel ji, a přestože mu poškozená říkala, aby jí nechal být a šel pryč, toto jednání opakoval, a tak došli na volně přístupné prostranství za obchodním domem Lidl na ul. Lorencova alej, kde ji v úmyslu mít pohlavní styk povalil na zem a převrátil na záda, kdy poškozená se bránila tak, že ruce držela u těla a krčila nohy a stále opakovala, aby šel pryč a nechal ji být, obžalovaný jí odtahoval její ruce od těla, lehl si na ni, vyhrnul sukni, osahával ji proti její vůli na intimních místech, pokousal na ruce a dalšího jednání zanechal poté, co byl vyrušen okolo procházejícím mužem a z místa utekl, poškozená tímto jednáním utrpěla škrábance na pravé horní končetině nad loketní jamkou, modřiny a škrábance na levé horní končetině nad loketní jamkou, na předloktí levé horní končetiny tři kousance, na hrudi v horní části pod krkem červené podlitiny, v pravém podžebří podlitinu 2 x 2 cm, na zádech vlevo podlitinu 2 x 4 cm a další podlitinu 2 x 2 cm a exkoriace (nekrvácí) na lopatě kosti kyčelní vlevo, kdy tato poranění byla ošetřena v Orlickoústecké nemocnici,

tedy

jednáním, které bezprostředně směřovalo k dokonání trestného činu a jehož se dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, pokusil se jiného násilím donutit k pohlavnímu styku a čin spáchat souloží, přičemž k dokonání trestného činu nedošlo.

Tím spáchal

zvláště závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku ukončený ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku.

A zato se odsuzuje

podle § 185 odst. 2 tr. zákoníku **k trestu odnětí svobody na 2 (dva) roky.**

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá a podle § 82 odst. 1 tr. zákoníku se stanoví **zkušební doba 3 (tři) roky.**

Protože se po vyhlášení rozsudku jak obžalovaný, tak státní zástupce vzdali práva odvolání, a prohlásili, že netrvají na písemném odůvodnění rozsudku a obžalovaný zároveň prohlásil, že si nepřeje, aby v jeho prospěch podaly odvolání jiné oprávněné osoby, vyhotovil soud v souladu s ustanovením § 129 odst. 2 tr. řádu zjednodušený rozsudek neobsahující odůvodnění.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je přípustné odvolání. Odvolání má odkladný účinek.

Případné odvolání musí být podáno zdejšímu soudu, a to do 8 dnů od doručení tohoto rozsudku. O podaném odvolání rozhoduje Krajský soud v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve lhůtě stanovené pro jeho podání také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

V Ústí nad Orlicí dne 13. 4. 2017.

JUDr. Richard Ander, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Michaela Zubrická

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Ústí nad Orlicí rozhodl v hlavním líčení konaném dne 25.4.2013 v senátě složeném z předsedy JUDr. Richarda Andera a přísedících Ing. Jiřího Kulhavého a Aleny Dolečkové

t a k t o :

o b ž a l o v a n ý

L. D.

nar. .1970 v Lanškrouně, okres Ústí nad Orlicí, trvale bytem , nyní , okres Ústí nad Orlicí

je vinen, že

1)

v přesně nezjištěné době od roku 2008 do 6.6.2012 v Horní Čermné, okr. Ústí nad Orlicí, v bytě domu č.p. při soustavném soužití a ve společně obývané domácnosti psychicky i fyzicky týral svoji manželku P. D. a to tak, že se nejprve domáhal sexuálních praktik shlednutých v pornofilmech, kdy se jednalo zejména o bití dlaní přes tvář, přes zadek a tahání za vlasy při sexu, s čímž zpočátku poškozená souhlasila, neboť se domnívala, že manželovi musí vyhovět, aby udržela rodinu, ale protože ji to bolelo až brečela, obžalovaného prosila, aby v jednání přestal, tyto praktiky pak zcela odmítala, při některých pohlavních stycích, se kterými nesouhlasila, se poškozená ani nebránila, brečela a čekala, až to skončí, dále obžalovaný poškozenou opakovaně fyzicky napadal a to i před nezletilými dětmi tak, že ji udeřil dlaní do obličeje až měla podlitinu na obličeji za to, že mu sundala sluchátka z uší, když ho poškozená chtěla po tomto incidentu opustit, bránil jí v pohybu, držel ji, až měla podlitiny, sebral jí telefon, klíče od vozidla a rozbíjel nádoby po jejích rodičích, dále poškozenou udeřil do obličeje až upadla na zem a udeřila se hlavou o plynovou bombu, když chtěla zavolat policii, chytil ji a držel, aby jí v tom zabránil a poškozená alespoň volala o pomoc, dále poškozenou v předmětném období verbálně napadal výrazy, že je „dívka, kurva“, že „roztahuje nohy celé vesnici“ a „šuká někde jinde“, čímž ji ponižoval i před jinými lidmi, dále jí opakovaně řekl, že by ji musel zabít, aby měl už v životě klid a vše vyvrcholilo

dne 6.6.2012, kdy po předchozích třech oznámeních na Policii ČR dne 3.8.2011, 17.2.2011 a 1.6.2012 pro fyzická napadání ze strany manžela, poškozené řekl, že kdyby jí chtěl jednu vypálit, tak že by jí vypálil takovou, že by už nevstala, dostala poškozená v souvislosti s předchozím jednáním obžalovaného strach, že by jí mohl ublížit vážněji a věc opět oznámila na policii a ten byl dle zákona č. 273/2008 Sb. vykázán ze společného obydlí, přičemž poškozená výše popsané jednání ze strany obžalovaného zpočátku vnímala jako manželskou povinnost a snažila se mu vyhovět, aby jejich vztah fungoval, ale postupně toto jednání začala vnímat jako omezující a pociťovala jej jako příkoří, v intimních chvílích v některých okamžicích prožívala odpor i strach,

t e d y

týral osobu blízkou žijící s ním ve společném obydlí po delší dobu.

2)

v přesně nezjištěné době v období let 2010 až 2011 v Horní Čermné, okr. Ústí nad Orlicí, v bytě domu č.p. ■■■■ poté, co se po své manželce P ■■■■ D ■■■■ nejprve domáhal sexuálních praktik shlednutých v pornofilmech, kdy se jednalo zejména o bití dlaní přes tvář, přes zadek a tahání za vlasy při sexu, ji v přesně nezjištěných dnech opakovaně násilím donutil k souloži, kdy její odpor spočívající v odstrkávání obžalovaného a snaze ho odkopnout a vysmeknout se mu, překonal násilím tak, že jí držel za ruce, částečně na ní klečel či seděl a v některých případech ji dusil polštářem, dále ji probouzel ze spaní a vyžadoval po ní orální sex, když to odmítala, tak jí držel hlavu a tahal za vlasy, aby orální sex dokončila a nemohla ucuknout, a to i přesto, že se bránila, odstrkovala ho od sebe a křičela o pomoc, v jednom případě když poškozená omdlela v koupelně, situace využil a zasunul jí do úst svůj penis, aniž by jí jakkoli pomohl,

t e d y

dílem jiného násilím donutil k souloži a jinému pohlavnímu styku provedenému způsobem srovnatelným se souloží, dílem k takovému činu zneužil bezbrannosti jiného.

T í m s p á c h a l

ad 1)

zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, 2 písm. d) trestního zákoníku

ad 2)

zvláště závažný zločin znásilnění podle § 185 odst.1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku

a z a t o s e o d s u z u j e :

Podle § 185 odst. 2 tr. zákoníku, za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku **k úhrnnému trestu odnětí svobody na 3 (tři) roky.**

Podle § 84 tr. zákoníku se výkon trestu **podmíněně odkládá za současného vyslovení dohledu** a podle § 85 odst. 1 tr. zákoníku se **stanoví zkušební doba 4 (čtyři) roky.**

Podle § 229 odst. 1 tr. řádu se **poškozená P ■■■■ D ■■■■ odkazuje** se svým nárokem na náhradu škody a nárokem na úhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í :

Z důkazů provedených u hlavního líčení soud zjistil, že obžalovaný se se svou budoucí manželkou – poškozenou P█████ D█████ - seznámil v roce 1996 a v roce 1999 uzavřeli manželství. Zpočátku bylo jejich soužití bez problémů, kdy nejprve oba bydleli u rodičů obžalovaného a v roce 2003 se přestěhovali do obecního bytu v Horní Čermné. Začátkem roku 2004 pak obžalovaný onemocněl a od roku 2005 pobírá invalidní důchod. V důsledku dlouhodobého onemocnění obžalovaný nechodil do zaměstnání, byl stále doma a právě v tuto dobu začaly mezi ním a poškozenou menší problémy, když konflikty se týkaly způsobu společného soužití, využívání finančních prostředků a výchovy dětí. V té době byla poškozená P█████ D█████ na mateřské dovolené a přivydělávala si různými brigádami, což u obžalovaného již tehdy vyvolávalo podezření, že se stýká s jinými muži. Jejich soužití bylo stále více problematické a konflikty se začaly stupňovat a v některých případech přešly od verbálních útoků až do fyzického napadení a vůbec jednání, které je popsáno ve výroku rozsudku.

Obžalovaný tak v období od roku 2008 do 6.6.2012, kdy byl ze společného obydlí vykázán rozhodnutím policejního rozhodnutí, psychicky i fyzicky týral svoji manželku P█████ D█████ a to tak, že se nejprve domáhal sexuálních praktik shlédnutých v pornofilmch, kdy se jednalo zejména o bití dlaní přes tvář, přes zadek a tahání za vlasy při sexu. Poškozená s těmito praktikami zpočátku souhlasila, neboť se domnívala, že mu musí vyhovět, aby tak udržela rodinu, ale postupem doby tyto praktiky odmítala, ale ze stejného důvodu se ještě obžalovanému podvolila. V tomto období také obžalovaný poškozenou opakovaně fyzicky napadal a to v některých případech i před jejich nezletilými dětmi a to tak, že poškozenou udeřil dlaní do obličeje, až měla podlitinu v obličeji za to, že mu sundala sluchátka z uší a když ho chtěla poškozená opustit, bránil jí v pohybu, držel ji takovým způsobem, až měla podlitiny, sebral jí telefon, aby jí zabránil možnost komunikovat, sebral jí i klíče od vozidla, rozbíjel nádobí po jejích rodičích, v dalším případě ji udeřil do obličeje takovým způsobem, až upadla na zem a udeřila se hlavou o plynovou bombu, poté jí bránil v tom, aby mohla zavolat policii ČR. Kromě fyzických útoků ji v uvedeném období verbálně napadal a ponižoval slovy, že je „děvka, kurva“, že „roztahuje nohy celé vesnici“ a „šuká někde jinde“, čímž ji ponižoval i před cizími lidmi. Opakovaně také vůči ní používal výraz, že by ji musel zabít, aby už měl v životě klid.

Obžalovaný pak zároveň v přesněji nezjištěných dnech v období let 2010 – 2011 ve společném bytě v Horní Čermné poté, co se po poškozené dožadoval sexuálních praktik shlédnutých v pornofilmch, které byly popsány výše, a poté co se těmito praktikám poškozená v několika případech podvolila, ji v přesně nezjištěných dnech opakovaně násilím donutil k souloži, kdy její odpor spočívající v tom, že obžalovaného odstrkávala, snažila se ho odkopnout a vysmeknout se mu, překonal násilím tak, že ji držel za ruce, částečně na ni buď klečel či seděl a v některých případech ji i dusil polštářem. V dalších případech ji probouzel ze spaní a vyžadoval po ní orální sex, a když to odmítala, držel ji za hlavu a tahal za vlasy, aby orální sex dokončila a nemohla hlavou ucuknout a to i přesto, že projevovala zřetelně odpor tím, že ho odstrkávala a křičela o pomoc. V jednom případě, když poškozená v důsledku nízkého krevního tlaku (což se jí stávala i v minulosti) omdlela v koupelně, obžalovaný situace využil a zasunul jí do úst svůj penis, aniž by poškozené jakkoliv pomohl.

Obžalovaný ve věci vypovídal jak v přípravném řízení, tak u hlavního líčení, kdy v obou případech popřel, že by se dopustil vůči své manželce některého z jednání, která jsou

popsána shora. Základní obhajobou obžalovaného bylo tvrzení uplatněné už v přípravném řízení, že to, co poškozená uvádí ve své výpovědi, je výmysl, aby obžalovaného znevýhodnila v řízení o úpravě styku s nezletilými dcerami. V obecné rovině připustil, že mezi ním a poškozenou docházelo ke konfliktům, které však sama poškozená vyvolala a po incidentu ze dne 3.8.2011, kdy u nich zasahovala policie, sám poznal, že jedinou snahou poškozené bude „dostat jej z bytu“. Podle jeho názoru problém mezi oběma začal od roku 2008, když již od roku 2005 byl obžalovaný v plném invalidním důchodu a poškozená podle něj se na něho dívala jako na muže, který není schopen živit rodinu. Další příčinou podle obžalovaného bylo, že poškozená od roku 2007 začala podnikat v pojišťovnictví, měla dobré výsledky a v důsledku toho byl obžalovaný pro poškozenou „nula“. Ve své výpovědi připustil, že i v intimním soužití byly mezi ním a poškozenou neshody, kdy sám navrhoval určité změny spočívající v tom, aby poškozená byla aktivnější, ale nikdy ji podle svého vyjádření nenutil do žádných sexuálních praktik, které by mezi nimi neprobíhaly již od začátku vztahu. Vyjádřil se také tak, že si není vědom toho, že by po poškozené požadoval nějakou takovou sexuální praktiku, kterou by ona odmítala. Připustil, že při pohlavním styku třeba došlo k tomu, že poškozenou „plácnul po zadku“, ale nešlo o žádný úder, který by poškozenou mohl třeba i bolet. Popřel, že by ji plácal přes obličej, ani ji tam nikdy v souvislosti s pohlavním stykem neudeřil. Stalo se někdy, že poškozená někdy pohlavní styk odmítla, na což obžalovaný podle své výpovědi reagoval tak, že se jí snažil „ukecat“. V průběhu roku 2012 pak již žádný pohlavní styk po manželce nevyžadoval. Popřel také, že by kromě jednoho případu poškozenou fyzicky napadl, když zmiňovaný jeden případ měl být v souvislosti s tím, kdy poškozená mu strhla z uší sluchátka a rozbila je a obžalovaný jí instinktivně dal facku, kterou mu poškozená měla ihned vrátit. Připustil, že při incidentu 3.8.2011 do poškozené pouze strčil, kdy ona tzv. spadla na čtyři, rozhodně ji neudeřil ani si nevšiml, že by se při pádu poškozená udeřila hlavou o plynovou bombu. Pokud byl obžalovaný konfrontován s lékařskými zprávami o zranění poškozené (čl. 188-189 spisu), uvedl zejména ke zprávě z 18.2.2012, že zranění tam uvedená si poškozená vymyslela. Zároveň připustil, že při incidentu dne 17.2.2012 se sice poškozená mohla nějak „narazit“, ale bylo to v důsledku toho, že ona sama obžalovaného toho dne napadla. Připustil také, že v některých případech u vzájemných incidentů byly jejich nezletilé děti, ale nebyly u toho, když dal poškozené facku. Doznal, že k verbálnímu napadání poškozené docházelo v podstatě tak, jak to již popisovala obžaloba a jak to je popsáno i ve výroku rozsudku.

Obžalovaný tak doznává toliko, že v některých případech používal vůči poškozené urážející verbální výrazy, ostatní jednání, které je mu kladeno za vinu, striktně odmítá. Obžalovaný je v této souvislosti usvědčován opakovanými výpověďmi poškozené P. D. Jedná se o přímý důkaz proti obžalovanému, když v tomto případě však bylo nutno hodnotit zejména to, zda se jedná o důkaz věrohodný a zda je možné vzít jej za základ skutkových zjištění, když v drtivé většině případů nebyla žádná další osoba přímo přítomna jednání obžalovaného, což je na druhou stranu spíše pravidlem při trestné činnosti vykazující znaky buď týrání osoby či znásilnění. Nutno však podotknout, že ostatní provedené důkazy a to ať výpovědi svědků či závěry znaleckých posudků podporují spolehlivě věrohodnost výpovědi poškozené.

Pokud jde o konkrétní dobu, kdy mezi poškozenou a obžalovaným začlo docházet ke konfliktům, popsala ji v podstatě stejně jako obžalovaný – jednalo se totiž o období, kdy ten onemocněl, nemohl docházet do zaměstnání a pobýval tedy pouze doma. I podle výpovědi poškozené se jí obžalovaný svěřil, že je podrážděný proto, že je nemocný, že nemůže chodit do zaměstnání. Postupem doby byl však obžalovaný neustále agresivnější, většinu času sám pak tzv. trávil na počítači, kdy velkou část této doby sledoval stránky s porno tematikou a

vyžadoval po poškozené, aby je sledovala s ním. Ona to však odmítala a obžalovaný argumentoval tím, že potřebuje změnu v intimním soužití, že mu dosavadní způsob nevyhovuje, že by se změně měla přizpůsobit i poškozená, že on potřebuje něco drsnějšího. V tomto smyslu koresponduje výpověď poškozené s výpovědí obžalovaného, když ten sám připustil, jak bylo výše popsáno, že navrhoval změny v tom směru, aby poškozená byla aktivnější. Z toho lze dovodit, že neshody v intimním soužití mezi obžalovaným a poškozenou skutečně byly.

Obžalovaný však postupem doby začal po poškozené požadovat i praktiky, které ona tolerovat nechtěla. Šlo jednak o používání vulgárních výrazů při pohlavním styku, bití a tahání za vlasy, když se podle poškozené rozhodně nejednalo o žádné plácání, ale byly to silné rány přes zadek, případně přes tvář, které ji také bolely, v některých případech i brečela a žádala obžalovaného, aby svého jednání zanechal. Připustila, že zpočátku se obžalovanému podvolila při těchto praktikách, neboť mu chtěla dokázat, že ho má ráda, ale postupem doby obžalovanému jasně dala najevo, že se jí tento způsob nelíbí, že ho praktikovat nebude. Obžalovaný pak opakovaně v přesněji nezjištěných dnech v období od roku 2010 – 2011 překonal jasně dávanou nechuť poškozené k takovému pohlavnímu styku násilím, když si na ni v některých případech např. klekl či si na ni sedl, držel ji za ruce, a aby nemohla křičet a lépe se bránit, tak ji v některých případech přiložil polštář na obličej a dusil ji. V některých případech podle poškozené poté, co sám sledoval pornostránky na počítači, za ní přišel do ložnice, kdy už spala, dožadoval se orálních sexuálních praktik, a když se tomu bránila, držel ji hlavu a nutil ji tak k těmto praktikám.

Poškozená také vypověděla, že obžalovaný ji opakovaně fyzicky napadl i v jiné souvislosti než s pohlavním stykem. Podle její výpovědi u takového fyzického napadení byla nejméně 3x nezletilá dcera [REDAKCE]. V některých případech však u toho nikdo další přítomen nebyl. V jednom případě se jednalo o situaci, kdy obžalovaný měl na uších sluchátka a podle poškozené se tvářil, že ji neslyší, když mu něco říkala, tak mu sluchátka vzala a udeřila s nimi o zem, v důsledku toho dostala od obžalovaného ránu do obličeje a upadla na zem. Následně se jednalo o situaci, kdy pak sousedka [REDAKCE] volala policii a v tomto případě inkasovala od obžalovaného úder do obličeje, spadla a udeřila se hlavou o plynovou bombu. Ke třetímu napadení, při kterém byly přítomny děti, došlo v souvislosti s tím, když obžalovaný s dětmi odjížděl do Paříže, když pravý cíl cesty poškozené nesdělil, došlo mezi nimi k rozepři a obžalovaný ji udeřil pěstí do obličeje.

Byť se poškozená podle své výpovědi snažila vysvětlovat obžalovanému, že se k ní takovýmto způsobem chovat nemůže, snažila se celou věc řešit i prostřednictvím manželské poradny či návštěvou psychologa, rozhodla se postupem doby při neúspěšnosti těchto pokusů podat žádost o rozvod.

Věrohodnost výpovědi poškozené je podporována i doklady policie o jednotlivých zásazích v její rodině. Jednalo se jednak o zásah ze dne 3.8.2011, kdy obžalovaný měl do poškozené strčit a dát jí facku, dále o zásah ze dne 17.2.2012, kdy měla při přestřelování poškozená upadnout a zranit si koleno a o incident ze dne 1.6.2012, kdy ji měl obžalovaný udeřit pěstí do obličeje a chytit pod krkem. Věrohodnost výpovědi poškozené je podporována i dalšími svědeckými výpověďmi.

Nezletilá dcera [REDAKCE] ve své výpovědi potvrdila, že mezi rodiči docházelo k hádkám, ty byly poměrně časté, třeba i několikrát týdně. Při těch hádkách padaly i sprosté nadávky. Z výpovědi této svědkyně lze dovodit, že hádky byly prudké, neboť svědkyně vypověděla, že

některé hádky slyšela v době, kdy byla ve svém pokojíčku a někdy když byla venku před domem. V několika případech ji hádky i vzbudily, když již doma spala. V jednom případě svědkyně slyšela, že poškozená volala při incidentu o pomoc a podle své výpovědi asi 3x byla přítomna tomu, když obžalovaný dal poškozené facku. Minimálně v jednom případě podle svědkyně se poškozená po inkasovaném úderu udeřila o kuchyňskou linku.

Nevhodné chování obžalovaného vůči poškozené pak vyplynulo i z výpovědi svědkyně [REDAKCE] ze zařízení psychologických služeb a poradenství – Proximity Ústí nad Orlicí. Tam probíhalo mediační jednání týkající se svěření nezletilých dětí do péče budoucích rozvedených manželů, tedy obžalovaného a poškozené. Svědkyně popsala způsob průběhu třech mediačních jednání, když uvedla mimo jiné, že i při tomto jednání obžalovaný poškozenou několikrát slovně urážel výrazy jako „děvka“ apod. a to i za bezprostřední přítomnosti svědkyně [REDAKCE]. Od poškozené se také svědkyně dozvěděla, že obžalovaný po ní požaduje sexuální praktiky, které provádět nechce, na což Dušek před svědkyní reagoval tak, že poškozená mu sex odpírá a že si sám myslí, že na to jako manžel má nárok. Byť obžalovaný ve své výpovědi připustil, že pouze v jednom případě poškozenou napadl fackou v souvislosti s incidentem se sluchátky, výpověď svědkyně [REDAKCE] nepřímo usvědčuje obžalovaného i z dalšího napadení v souvislosti s cestou s dětmi do Paříže. V této souvislosti poškozená vypověděla, že inkasovala od obžalovaného ránu pěstí a když svědkyně [REDAKCE] řešila tuto situaci s obžalovaným a výslovně se ho dotazovala na případné napadení své manželky, odpověděl jí, že „šla k zemi“. Obžalovaný se také při mediaci svěřil [REDAKCE] s tím, že mu poškozená doslova „zničila a zkurvila život“ a že poškozená konec vztahu od počátku plánovala a že to chce nyní dokončit. Toto hodnotila svědkyně [REDAKCE] jako paranoidní názor.

Závěr obžalovaného, že poškozená plánovala takovéto ukončení vztahu, však nekorresponduje ani s výpovědí svědkyně [REDAKCE], které bylo známo to, že to byla právě poškozená, která se snažila situaci v rodině řešit navštěvováním poradny a manželství chtěla udržet. V jednom případě za ní poškozená přijela s tím, že ji obžalovaný zmlátil, svědkyně na ní viděla modřinu a to konkrétně na bradě a odřené zápěstí, měla i odřené koleno. Ještě v jednom případě se jí poškozená svěřila s tím, že ji opět obžalovaný zbil, v tomto případě již si žádných zranění nevšimla. Poškozená se svěřovala i své matce svědkyni [REDAKCE] a to v letních měsících roku 2011, že ji obžalovaný několikrát uhodil, sprostě jí nadával, klečel na ní. V květnu 2012 si pak svědkyně všimla na poškozené i modřin pod žebry, což komentovala poškozená tak, že ji obžalovaný opět napadl. Poškozená se také svěřila své sousedce [REDAKCE], že po sexuálním styku s obžalovaným „jí bolí úplně všechno“, když svědkyně si na ní všimla, že jí je do breku, byla z toho dojatá. V průběhu roku 2012 také registrovala svědkyně bouchání dveří asi od skříně z bytu obžalovaného a poškozené a slyšela větu poškozené „ty mě budeš zase mlátit?“ Podle svědkyně jí obžalovaný navrhoval společný sex i s jeho manželkou, navrhoval jí to takto opakovaně a dalších návrhů zanechal až poté, co mu to svědkyně razantně odmítla. Poškozená se svědkyni také svěřila, že když mezi ní a obžalovaným dojde k pohlavnímu styku, že jí u toho tahá za vlasy, že jí někdy vlasy i vytrhal, k sexu ji nutil, někdy i 3x za den.

Z výpovědi svědkyně [REDAKCE] – sousedky, pak vyplynulo, že poprvé registrovala prudkou hádku mezi obžalovaným a poškozenou v létě roku 2011, kdy hádka byla sice vzájemná, ale nadávky a urážky padaly zejména ze strany obžalovaného L [REDAKCE] D [REDAKCE]. Přitom D [REDAKCE] začala volat o pomoc, vyběhla ven, brečela a prosila, ať někdo zavolá policii, že ji obžalovaný napadá. Po tomto incidentu slyšela svědkyně z bytu hádku ještě několikrát, bylo to podle ní zhruba jednou za 14 dnů, opakovaně tam jezdila policie, ale znovu

zopakovala, že nadávky a urážky byly zejména ze strany obžalovaného. Svědkyně se pak podle své výpovědi dotazovala i dcery [REDAKCE], co se u nich doma děje, ona jí odpověděla, že se rodiče často hádají a na dotaz, zda někdy taťka mamku i bije, jí měla nezletilá odpovědět, že někdy i ano. Pouze z doslechu od dalších osob svědkyně slyšela, že obžalovaný má poškozenou nutit k sexu, i když ona sama nechce.

Z výpovědi dalšího svědka [REDAKCE], rovněž souseda obžalovaného a poškozené, pak bylo zjištěno, že o prvním incidentu ví pouze od svědkyně [REDAKCE] a bezprostředně mu přítomen nebyl. Sám byl přítomen tomu, že v letních měsících zřejmě roku 2012, když sekal venku trávu, zaslechl z otevřeného okna bytu D [REDAKCE] křik, když konkrétně zaslechl větu P [REDAKCE] D [REDAKCE] „tak mě klidně omrdej“, z čehož bylo podle svědka patrné, že se poškozená nechce podvolit pohlavnímu styku, neboť křičela, že „z toho nic nemá, ať jí dá pokoj“. Poté viděl jak asi po 5 minutách obžalovaný D [REDAKCE] odjel z domu pryč. Sám svědek slyšel ještě jednu hádku někdy ve večerních hodinách, kdy uvedl, že D [REDAKCE] se zase prali a křičeli na sebe, ale svědek už tomu nevěnoval pozornost.

Věrohodnost výpovědi poškozené je nepřímou podporována též obsahem výpovědi svědkyně [REDAKCE], která sice jednotlivé události znala pouze z doslechu od poškozené, ale kromě toho policejnímu orgánu předala texty celkem 37 SMS zpráv, které jí na její mobilní telefon zasílala poškozená. V těchto zprávách se sice poškozená nezmiňuje o např. konkrétních sexuálních praktikách ze strany obžalovaného, ale zmiňuje se zde o jednotlivých incidentech s obžalovaným i o jednotlivých dnech, kdy zasahovala policie. Z těchto zpráv lze také odvodit, že se obžalovaný opakovaně choval k poškozené způsobem vykazující znaky týrání. Vzhledem k uplatněné obhajobě obžalovaného, že si poškozená prakticky vše vymyslela, byl u hlavního líčení konfrontován s obsahem SMS zprávy, kterou zaslala poškozená svědkyni [REDAKCE] dne 4.8.2011 v čase 23.07 hodin (čl. 265 spisu). V této zprávě se poškozená zmiňuje o tom, že leží v obýváku a obžalovaný jí zabránil alespoň vzít si příkrývku a polštář. Obžalovaný na tuto konkrétní událost nejprve reagoval tak, že poškozená ve zprávě může lhát, nakonec ale připustil, že je možné „že jí deku podržel, že si ji neodnese.“

Z výpovědi svědkyně [REDAKCE] - bývalé spolupracovnice obžalovaného – v období let 2010 – 2011 pak vyplynulo pouze to, že opakovaně poškozená telefonovala obžalovanému do zaměstnání, mělo to být zhruba jednou týdně a byť neví, co bylo přesně obsahem telefonátů, uvedla, že z nich byl obžalovaný „nervově vyřízen“. Nedokázala se však blíže vyjádřit k tomu, proč obžalovaný těžce psychicky nesl tyto rozhovory, vyjádřila domněnku, že už mezi oběma manželi byla nějaká averze. Pokud jde o svědkyni [REDAKCE] – kamarádku poškozené, ani ona nebyla bezprostředně přítomna žádnému incidentu, pouze z doslechu od poškozené ví, že obžalovaný po ní měl vyžadovat „divné sexuální praktiky“, že ji u sexu mlátil a že se mu musela i fyzicky bránit, když sama pohlavní styk nechtěla.

Již v přípravném řízení byly vypracovány znalecké posudky z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a psychologie ve vztahu k obžalovanému, poškozené i ve vztahu k jejich dceři [REDAKCE], která ve věci také jako svědkyně vypovídala, když mladší z dcer [REDAKCE] využila svého práva a ve věci nevypovídala.

Z psychiatrické části znaleckého posudku týkajícího se obžalovaného pak soud zjistil, že ten netrpí a v minulosti nikdy netrpěl žádnou duševní chorobou v pravém slova smyslu. Netrpí ani sexuální deviací. Byla zjištěna pouze smíšená porucha osobnosti, která je rázu více méně trvalého. Byl schopen rozpoznat škodlivost svého jednání a byl schopen svoje jednání

ovládat. Obžalovaný také není závislý na alkohol, je schopen chápat smysl trestního řízení. Z psychologické části posudku pak vyplynulo, že emoční a sociální inteligence projevující se zejména v mezilidských vztazích, je relativně nejslabší složkou intelektové struktury obžalovaného. V souladu s psychiatrickou částí posudku se zde i konstatuje trvalá a plně rozvinutá smíšená porucha osobnosti s rysy impulzivními, egocentrickými, agresivními, narcistickými a paranoidními. Obžalovaný je nekritický vůči své osobě, na své chování nemá dostatečný náhled (proto neochota ke kompromisům, nepoučitelnost, negativismus, opoziční a únikové tendence), je naopak hyperkritický vůči svému okolí. Blokovány jsou autoakuační postoje (prožívání viny), staví se do role oběti. Pro obžalovaného je typická vysoká neuropsychická vzrušivost, snadný rozvoj úzkosti, bouřlivý průběh afektů a agrese se situačně sníženou sebekontrolou (zejména v zátěži, práh frustrační a stresové tolerance je snížený). Má tendence jednat unáhleně a nezdrženlivě. Vztah obžalovaného k poškozené je aktuálně konfliktní, odmítavý, emočně vyhraněn do výrazné averze. Žárlivecké fantazie, ješitnost a pocity mužské nedostačivosti úzce souvisejí s jeho pudovostí, nezdrženlivostí a sexuální závislostí na partnerce. Obžalovaný má také sklony zkreslovat výpověď ve svůj prospěch. Podle znalkyně toto zkreslení vyplývá z podstaty jeho osobnostních abnormalit. Vnímá, posuzuje a vytváří úsudky způsobem, který se může lišit od většinové populace. Na své jednání nemá objektivní sebekritický náhled, proto lze toto zkreslení hodnotit jako převážně nedostatečně uvědomované. K tomuto dochází vlivem tzv. kompenzačních psychických obran (autosugesce, kdy si upravuje neuvědomovaně skutečnost do té podoby, která mu vyhovuje a které sám věří, projekce, kdy své motivy přisuzuje druhým, racionalizace, kdy odůvodňuje svoje chování nějakými „objektivními“ příčinami).

Ze znaleckého posudku z oboru psychiatrie a psychologie ve vztahu k poškozené pak vyplynulo, že znalci u P. D. nezjistili žádnou duševní poruchu ani chorobu, žádnou netrpěla ani v minulosti. Na její schopnost vnímat, chápat, pamatovat si a dále reprodukovat události obecně a speciálně události, které jsou předmětem trestního stíhání, neměla vliv žádná duševní porucha. Jednání obžalovaného nevyvolalo u poškozené rozvoj žádné duševní poruchy a pokud nebude pokračovat, není zde riziko, že by zde k rozvoji poruchy došlo. Výpověď poškozené lze považovat za reprodukci skutečně prožitých událostí, je věrohodná. Odpovídá jejímu vyjadřovacímu stylu i prožívání skutečností. Z obžalovaného měla v době, která je předmětem trestního stíhání, rozhodně respekt, v některých chvílích i strach, v intimních chvílích v některých okamžicích prožívala odpor. Jednání obžalovaného vnímala poškozená jako intenzivně omezující, narušující její základní osobní svobodu, vnímala jej jako příkoří. Prožívala vůči němu odpor, v některých chvílích strach. Stavěla se vůči němu ale aktivně, proto se nikdy nedostala do pocitu paralyzující bezmoci. Jednalo se o jednání dlouhodobé. Poškozená prožila opravdu hrubé násilí s narušením osobní integrity.

Ze znaleckého posudku z oboru školství a kultura, odvětví psychologie zpracovaného ve vztahu k nezl. pak bylo zjištěno, že je introvertního zaměření, v projevech je stažená, přemýšlivá, má tendenci k pomalejší a rozvážné reakci. Je pečlivá a v přístupu k úkolům zodpovědná. V sociálním vývoji je patrné ovlivnění dlouhodobými konflikty v rodině, má tendenci k nedůvěře, učí se vyrovnávat s vlastními pocity, které mnohdy potlačuje. Její rozumové schopnosti se pohybují v pásmu normy. Její vztah k rodině lze charakterizovat jako závislý, velmi těžce nese situaci rozchodu rodičů, za který se také stydí. K oběma rodičům má velmi kladný citový vztah, znalkyně vyšetřením nezaznamenala vnímání otce jako jednoznačného agresora ani vůči matce, ani vůči své osobě. Znalkyně vyjádřila domněnku, že v situaci znejistění a obavy o rodinné zázemí není schopna pozice v rodině nezletilá objektivně posoudit. Výpověď nezletilé lze považovat za reprodukci skutečně prožitých událostí. Je však nutné počítat s možností jisté bagatelizace a spíše

zmírnění intenzity prožitých dějů a to vlivem osobnostního nastavení, dále díky dosavadnímu průběhu vývoje vztahů, kdy konflikty v rodině do jisté míry patřily k normě. Sklony k záměrnému a účelovému zkreslování údajů ani k předvádění se a upoutávání pozornosti na svou osobu zjištěny nebyly.

Provedeným dokazováním bylo tak prokázáno, že obžalovaný po delší dobu psychicky i fyzicky týral svoji manželku, se kterou v té době žil ve společné domácnosti. Týráním je v tomto případě třeba rozumět zlé nakládání s osobou blízkou nebo jinou osobou žijící s pachatelem ve společném obydlí, vyznačující se vyšším stupněm hrubosti a bezcitnosti a určitou trvalostí, které tato osoba pociťuje jako těžké příkoří. Nevyžaduje se, aby u takové osoby vznikly následky na zdraví, ale musí jít o jednání, které týraná osoba pro jeho krutost, bezohlednost nebo bolestivost pociťuje jako těžké příkoří. Mezi takové způsoby týrání patří např. bití otevřenou rukou i pěstí, bolestivé tahání za vlasy, buzení týrané osoby v noci apod. Jednáním popsáním pod bodem 1) výroku rozsudku tak naplnil obžalovaný znaly zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1,2 písm. d) tr. zákoníku a jednáním pod bodem 2) pak znaky zvláště závažného zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1,2 písm. a) tr. zákoníku, když v tomto případě dílem jiného (manželku) násilím donutil k souloží a rovněž k jinému pohlavnímu styku provedenému způsobem srovnatelným se souloží (orální sexuální praktiky) a dílem k takovému činu zneužil její bezbrannosti (mdlob). Za jiný pohlavní styk provedený způsobem srovnatelným se souloží lze právě považovat stimulaci mužského pohlavního orgánu ústy poškozené. Jednání obžalovaného bylo podanou obžalobou kvalifikováno toliko jako jeden trestný čin a to zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1,2 písm. d) tr. zákoníku. S ohledem zejména na výpověď poškozené, která je v jednotlivostech podporována dalšími důkazy a o jejím celku nevznikají žádné důvodné pochybnosti, pak soud upozornil obžalovaného v rámci hlavního líčení na to, že jeho jednání bude kvalifikováno též jako zvláště závažný zločin znásilnění právě podle § 185 odst. 1,2 písm. a) tr. zákoníku a poškozená dala s trestním stíháním pro takovou právní kvalifikaci souhlas.

K osobě obžalovaného bylo dále zjištěno, že pracuje jako osoba samostatně výdělečně činná a zároveň pobírá invalidní důchod. Z místa bydliště k jeho chování připomínky nejsou a soudně trestán dosud nebyl.

Při úvaze o druhu a výměře trestu vycházel soud z významu porušených zákonem chráněných zájmů, které byly činem dotčeny, přihlédl ke způsobu provedení činu a jeho následkům, k okolnostem, za kterých byly činy spáchány, přihlédl k osobě obžalovaného, k jeho osobním, rodinným, majetkovým poměrům, k jeho dosavadnímu způsobu života i k možnostem jeho nápravy. Byť se ze strany obžalovaného jednalo o zcela zásadní porušení integrity osoby žijící ve společném obydlí i ženy vůbec a byť jeho jednání nebylo pouze ojedinělým atakem a v důsledku toho by bylo možno uvažovat i o nepodmíněném trestu odnětí svobody, přihlédl soud k dosavadní zachovalosti obžalovaného, k tomu že nejen nebyl soudně trestán, ale nebyly k jeho chování žádné zásadní připomínky a dospěl soud k závěru, že přiměřenou trestní sankcí v tomto případě může být ještě úhrnný trest odnětí svobody ve výměře 3 roky, který je možno podmíněně odložit za současného vyslovení dohledu na delší a to 4-letou zkušební dobu. Nelze odhlédnout od toho, že ke konfliktům docházelo v některých případech i před nezletilými dětmi, včetně fyzického napadení poškozené a v souvislosti s řešením výchovy nezl. dětí pro dobu po rozvodu a s přihlédnutím k závěrům znaleckého posudku z oboru psychologie je nutné podle názoru soudu zvýšeně sledovat další chování obžalovaného. Proto byl po dobu zkušební doby nad ním vysloven dohled.

Poškozená P. D. uplatnila před začátkem dokazování v hlavním líčení nárok na náhradu škody ve výši 23.810,- Kč a uplatnila také nárok na úhradu morální újmy ve výši 100.000,- Kč. Po přezkoumání jejího nároku dospěl soud k závěru, že není k rozhodnutí o takovém uplatněném nároku k dispozici dostatek zjištěných skutečností, bylo by nutno hlavní líčení doplňovat a odročovat pouze za účelem zjištění podkladů pro rozhodnutí o takovém nároku. Bylo totiž zjištěno, že poškozená požaduje úhradu za rozbitý mobilní telefon a to ve výši 2.990,- Kč. K tomu předložila daňový doklad, když se zjevně jedná o nákup mobilního telefonu, neboť je datován dnem 23.9.2007 a zní právě na částku 2.990,- Kč. Jednalo se tak nepochybně o cenu nového mobilního telefonu a k tomu, jakou měl mobilní telefon tržní cenu v době jeho poškození, by bylo nutno vyžádat minimálně odborné vyjádření z oboru ekonomiky. Stejná situace je i u požadování náhrady 10.000,- Kč za starožitný porcelánový servis po prarodičích, když i v tomto případě chybí jakýkoliv podklad pro zjištění hodnoty tohoto servisu v době poškození. K tomuto servisu předložila poškozená toliko čestné prohlášení s tím, že jí starožitný porcelán darovala a s tím, že měl hodnotu 10.000,- Kč. Takový podklad není dostatečný pro rozhodnutí o náhradě škody. Dále poškozená požadovala úhradu „soudních a právních nákladů“ za odvolání proti prodloužení vykázaní a to ve výši 5.320,- Kč. K tomu předložila poslední usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 7.8.2012, sp.zn. 19Co372/2012, ze kterého vyplývá, že odpůrce (v tomto případě obžalovaný) byl v řízení úspěšný a má proto proti navrhovatelce (v tomto případě poškozené) právo na náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů, což činilo právě částku 5.320,- Kč. V tomto případě se však nejedná o škodu způsobenou v důsledku trestného činu a nebylo by možno proto o ni rozhodnout. Obdobná je situace i u požadované úhrady za psychologické služby v hodnotě 1.600,- Kč, když ani toto nelze považovat za škodu způsobenou trestným činem. Dále poškozená požadovala ušlý výdělek za dobu jednání a výslechů u policie, soudních znalců, na přestupkovém oddělení Městského úřadu v Lanškrouně a Okresního soudu v Ústí nad Orlicí, což sama bez předložení jakýchkoliv ověřitelných dokladů vyčíslila na částku 3.900,- Kč a k této částce připojila přehled, který sama vypracovala o tom, kdy se účastnila jakého úkonu ať již na Policii ČR či u Okresního soudu v Ústí nad Orlicí či kdy byla přítomna u znalců pro potřeby vypracování znaleckého posudku. Ani v tomto případě se nejedná o škodu, která by byla v příčinné souvislosti s jednáním obžalovaného. Pro posouzení morální újmy a adekvátního plnění za ni, jak bylo konstatováno, by bylo nutno provádět další dokazování, které zjevně přesahuje potřeby trestního řízení, a proto byla poškozená s celým svým nárokem na náhradu škody i na úhradu nemateriální újmy odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je přípustné odvolání. Odvolání má odkladný účinek.

Případné odvolání musí být podáno zdejšímu soudu, a to do 8 dnů od doručení tohoto rozsudku. O podaném odvolání rozhoduje Krajský soud v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve lhůtě stanovené pro jeho podání také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

V Ústí nad Orlicí dne 25.4.2013

JUDr. Richard Ander, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Irena Dalecká

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Ústí nad Orlicí rozhodl v hlavním líčení konaném dne 20.11.2013 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jiřího Radoše a přísedících Alexandry Kovářové a Anny Kopecké

t a k t o :

Podle § 226 písm. a) tr. řádu se obžalovaný T ■■■■■ M ■■■■■, nar. ■■■■■.1991, trvale bytem Lanškroun, ■■■■■, okres Ústí nad Orlicí, v plném rozsahu z p r o š ť u j e obžaloby, pro skutek spočívající v tom,

ž e

dne 1.5.2012 po 12.00 hod. v Lanškrouně, okres Ústí nad Orlicí, si nejprve dal schůzku s poškozenou J ■■■■■ L ■■■■■, nar. ■■■■■.1997, na náměstí J. M. Marků a poté zneužívaje jejího psychického stavu, kdy L ■■■■■ trpí duševní poruchou intelektu v pásmu lehké mentální retardace s deficitem v rozumové složce a není schopna analyzovat dostatečně rizika sociálních situací, se kterými dosud neměla zkušenost a není schopna odhadnout následky svého chování v budoucnosti a nebyla schopna pochopit smysl jednání obžalovaného, ji obžalovaný odvedl na odlehlé místo, kde ji nejprve líbal na tvář, krk a ruce a osahával ji přes oblečení na břichu, rukou, prsou a nohou, přičemž poškozená L ■■■■■ říkala, že chce odejít, obžalovaný jí řekl, aby si sedla, když to neučinila, shodil ji na zem a to opakovaně, když ležela na zádech, klekl si k ní, svlékl jí kraťasy a kalhotky, přičemž poškozená se snažila držet obžalovanému ruce, říkala mu, aby toho nechal, v této situaci pociťovala k obžalovanému odpor a jeho jednání jí bylo nepříjemné, byla spíše v šoku a nevěděla si rady, proto dále nekladla odpor, chovala se pasivně, když obžalovaný se svlékl, položil se na ni a vníkl jí svým penisem do vagíny, kdy obžalovaný znal věk poškozené a poškozená L ■■■■■ poté co obžalovaný jednání zanechal, z místa odešla, následně trpěla bolestmi kyčlí a zvracela,

č í m ž m ě l s p á c h a t

zvláště závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. b) tr. zákoníku.

O d ů v o d n ě n í :

Obžalovaný byl žalován pro shora popsany skutek.

Obžalovaný doznal, že s poškozenou měl pohlavní styk, doznal i to, že k prvnímu pohlavnímu styku došlo 1.5.2012 v parku blízko náměstí J. M. Marků, popřel však, že by se dopustil jakéhokoliv násilí vůči poškozené, uvedl, že se jí před pohlavním stykem dotazoval, jestli to skutečně chce, že se oba svlékli, nasadil si prezervativ a chtěl s poškozenou souložit, ale zasunul do ní pouze žalud a pak si to rozmyslel, řekl, že to tak nechce a ptal se poškozené, jestli jí to nevadí, přičemž se předtím líbali, potom se oblékli a dále se spolu setkávali, chodili spolu, byl u ní v bytě, také přesně popsal, jak byt vypadal, kde byly umístěny postele, odkud kam se v bytě vycházelo, jaký byl v bytě strop, jaké měla poškozená sourozence, kteří se v bytě nacházeli. Uvedl pak, že došlo ještě 2x k pohlavnímu styku, opět ke zcela dobrovolnému a to jednou v bytě poškozené, kde se zamkli v pokoji a jednou v bytě jeho rodičů, kde bydlí, kam za ním poškozená přišla na návštěvu. Uvedl, že nakonec se spolu rozešli, protože jejich vztah nebyl to, co si představovali.

Samotná poškozená byla vyslechnuta v přípravném řízení dne 2.11.2012, kde uvedla, že ji obžalovaný začal pusinkovat, osahávat, svlíkat, že chtěla, aby toho nechal, že chtěl, aby si sedla na zem a když nechtěla, tak ji na zem shodil, začal ji svlékat, nemohla se mu vykrotit, odstrkovala ho, ale nebylo to k ničemu a pak do ní vnikl svým penisem a pohyboval se na ni asi 5 minut. Na to, zda se potom ještě někdy viděli, zda spolu chodili či nikoli, nebyla dotazována. Teprve dne 26.6.2013, tedy více jak po roce od žalovaného skutku, byla vyslýchána u soudu, kde zopakovala, že se s obžalovaný znala pouze přes počítač a že si dali na prvního máje sraz, pak že přišli mezi stromy na trávu, kde ji položil na zem, začal ji pusinkovat, svlíkat a chtěl pohlavní styk. Říkala mu, že je čas, on říkal, že ne, držel ji, ona si pak stoupla, tak do ní strčil, nechtěl ji pustit a pak došlo k pohlavnímu styku, a když na ni ležel, tak ji držel ruce. Dále uvedla, že se s T [REDACTED], kromě tohoto případu, nikdy nepotkala, že spolu nikam nechodili, že to bylo jediné setkání, dále uvedla, že u nich T [REDACTED] nikdy nebyl.

Soud tedy musel posoudit věrohodnost obou výpovědí, neboť v podstatě žádné další přímé důkazy neměl k dispozici.

Na poškozenou byl zpracován znalecký posudek z oboru psychologie a psychiatrie, který konstatoval mentální poruchu a dále to, že u nezletilé nebyly zjištěny žádné sklony k záměrnému lhaní nebo vymýšlení si. Na druhé straně posudek uvádí, že výpověď nezletilé může být též ovlivněna jejím vztahem k matce, obavou svěřit se před matkou, že měla nějaký vztah. Znalkyně MUDr. Čápová uvedla, že struktura osobnosti poškozené je taková, že poškozená nemusela vzbudit dojem nesouhlasu nebo odporu.

Dále pak bylo zjištěno, že jak znalecký posudek z oboru psychologie, tak znalecký posudek z oboru psychiatrie se odvíjí od toho, že skutek se stal tak, jak popsala poškozená s odkazem na to, že nebyly zjištěny žádné sklony ke lhaní. Původní znalecký posudek však byl zpracováván ještě dříve, než byli vyslechnuti svědci [REDACTED] a svědek [REDACTED], mladší bratr poškozené. Tito dva svědkové však výrazným způsobem zpochybňují závěry o věrohodnosti J [REDACTED] L [REDACTED], neboť tato popírala, že by s T [REDACTED] M [REDACTED] udržovala nějaký vztah, že by s ním měla ještě nějaký další pohlavní styk a tvrdila, že se s M [REDACTED] setkala osobně jen jednou. Výpovědi [REDACTED] a [REDACTED] jsou však

v souladu, přičemž oba se ve svých výpovědích vyjadřují tak, že poškozená udržovala s M■■■■ delší vztah, nejméně po dobu několika týdnů. Bratr poškozené uváděl, že měl za úkol od matky poškozenou hlídat, když chodila ven a že ví, že chodila za M■■■■, uvedl také, že viděl jejich korespondenci na počítači. Jak uvedl, ségra mu sama ukazovala, že si psali přes internet, že se mají rádi, jestli se zase nechtějí sejít, že se strašně milují, atd.. Podle ■■■■ se scházeli 2-3x do týdne, uvedl, že mu sestra všechno říkala a že mu i řekla, že chodí s T■■■■ M■■■■. Uvedl také popis T■■■■ M■■■■, věděl, kde T■■■■ M■■■■ pracuje.

Déle trvající vztah mezi obžalovaným a poškozenou potvrdila i svědkyně M■■■■ H■■■■, které se poškozená svěřila, že s T■■■■ M■■■■ chodí, uvedla, že poškozená byla s T■■■■ M■■■■ furt někde venku a že se ji také poškozená zmiňovala o tom, že byla u M■■■■ v bytě jeho rodičů, že se tam nahoře zamkli a dál, že už si to má sama domyslet. Dále svědkyně uvedla, že poškozenou s obžalovaným sama osobně viděla, když spolu šli kolem prodejny Teta v Lanškrouně.

Tyto skutečnosti výrazným způsobem zpochybňují věrohodnost poškozené a zejména pak zpochybňují závěry o tom, že nemá sklony ke lhaní a vymýšlení si.

V hlavním líčení byly obě znalkyně, tj. MUDr. Čápová a PhDr. Košťálová přítomny výslechu nezletilé svědkyně ■■■■ a poškozené J■■■■ L■■■■.

Jejich vyjádření k věrohodnosti poškozené L■■■■, učiněné po jejím výslechu, však pochybnosti o věrohodnosti této svědkyně neodstraňují.

MUDr. Čápová kromě jiného uvedla, že ze strany poškozené padlo mnoho vyhýbavých odpovědí a bylo slyšet i odpovědi přejaté, které musela poškozená někde slyšet, protože by je sama nevymyslela. Uvedla, že matka J■■■■ L■■■■ prezentuje dceru hloupější, než je, aby to na mladistvou nevrhalo nepříznivé světlo. Dále uvedla, že nelze vyloučit, že poškozená má svůj alternativní příběh, který v současné době prezentuje. Nedá se to však považovat za vědomé lhaní, ale vytlačení, protože už s tím nechce nic mít.

PhDr. Košťálová uvedla, že poškozená nemá jednoznačně sklony ke zkreslování, ale je schopna se v rámci uložené nějaké koncepce stylizovat, ale spíše nevědomě, tak jak uvedla MUDr. Čápová.

Uvedla, že poškozená udělá raději před soudem nepravdivou výpověď, než by si rozhádala vztah s matkou, což u těchto mentálních retardací bývá, protože neodhadne důsledky popření.

Dále znalkyně uvedla, že věří tomu, že to poškozená prožila, ale pochybuje o tom, že to prožila až tak, jak to popisuje. Určitě popisuje detaily, jak koukala do nebe, že tam byly stromy a z toho znalkyně usuzuje na věrohodnost. Dále uvedla, že: „Současně se tyto údaje časem mění, takže skutečně ta výpověď té situace tam sedí, ale nakolik v této situaci byla dobrovolně nebo nebyla, tak to mohla popřít, protože se třeba bála matky.“

Soudu se podařilo zjistit a nakontaktovat předchozí známost obžalovaného M■■■■ a to svědkyni ■■■■, kterou vyslyšel u hlavního líčení, a tato svědkyně potvrdila, že měla v minulosti s obžalovaným známost, že se jednalo o intimní známost, že spolu měli pohlavní styk po dvou dnech, co se znali a pak se spolu intimně dál stýkali, hovořilo se dokonce i o svatbě, ale nakonec z toho sešlo, protože ona se seznámila s někým jiným. Uvedla, že v době

jejich seznámení jí bylo asi 16 roků. Současně uvedla, že u obžalovaného se nikdy neprojevila jakákoliv agresivita, naopak, že se choval velmi slušně, byl hodný a k ženám měl ochranný vztah. Nikdy se s žádnou agresivitou z jeho strany nesetkala.

Vzhledem k tomu, že toto vyličení svědkyně bylo v jasném protikladu k tomu, co je obžalovanému kladeno za vinu, byl zadán též znalecký posudek z oboru psychiatrie, specializace sexuologie a z oboru psychologie k posouzení jednak duševních schopností obžalovaného, vyhodnocení, zda netrpí nějakou sexuální deviací a též vyhodnocení jeho sklonu k případnému lhaní či konfabulacím. Z psychologické části posudku pak bylo zjištěno, že se u obžalovaného neprojevují tendence zkreslovat realitu ve svůj prospěch, neprojevují se zřejmé sklony k vědomému lhaní, ani patologický sklon zkreslovat výpovědi ve svůj prospěch. Neprojevují se u něj sklony ke konfabulacím. Výsledky psychologického vyšetření též neprokázaly sklon k agresivnímu chování, neprokázaly tendenci k afektům hněvu, ani sklon k uspokojení prostřednictvím přestav s agresí či sadomasochistickou tematikou. Osobnost je hodnocena jako poměrně dobře strukturovaná, prakticky orientovaná, v některých rysech však dosud nezralá. Nezralou se jeví její úroveň sebejistoty v oblasti emoční. Ve vztahu k ženám je doposud nejistý, nesmělý, což souvisí s jeho nedostatečnou sebedůvěrou. Vyšetřovaný je senzitivním a snadno zranitelným jedincem, který mohl nevědomě kompenzovat svůj komplex méněcennosti i tím, že navazoval vztahy s dívkami, které právě dosáhly zletilosti. Je u něj nenaplněna potřeba sdílet vřelou intimitu se stejně senzitivní a rozumějící partnerkou. Usiluje o partnerský svazek, založený na vnímavé citlivosti, vzájemném souznění a něze. Z psychiatrické části posudku pak bylo zjištěno, že netrpí žádnou duševní poruchou, není závislý na žádné návykové látce, nebyla u něj prokázána žádná sexuální deviace.

Ze shora uvedeného je zřejmé, že závěry tohoto znaleckého posudku, zejména psychologické části, spíše potvrzují verzi obžalovaného a zjištěné povahové vlastnosti a snahy k prožívání partnerského vztahu, založeného na vnímavé citlivosti, vzájemném souznění a něze, nesvědčí proto, že by se obžalovaný dopouštěl násilného jednání vůči ženě či ženám. Závěry tohoto posudku pak plně korespondují s tím, co bylo k osobě obžalovaného uvedeno svědkyní [REDACTED].

Soud měl tedy na posouzení v podstatě dvě protichůdné výpovědi obžalovaného a poškozené, obě doplněné znaleckými posudky z oboru psychiatrie a psychologie. Posudky pak vyznívají příznivěji pro verzi obžalovaného, když výpověď poškozené se jeví jako ne zcela věrohodná.

Za shora popsané důkazní situace vznikly pochybnosti o vině obžalovaného a soudu nezbylo, než použít zásady v pochybnostech ve prospěch obžalovaného a obžalovaného z obžaloby zprostil tak, jak je ve výrokové části uvedeno.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je přípustné odvolání. Odvolání má odkladný účinek.

Případné odvolání musí být podáno zdejšímu soudu, a to do 8 dnů od doručení tohoto rozsudku. O podaném odvolání rozhoduje Krajský soud v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve lhůtě stanovené pro jeho podání také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

V Ústí nad Orlicí dne 20.11.2013

JUDr. Jiří Radoš, v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Simona Červinková

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Ústí nad Orlicí rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Procházky a přísedících Soni Kubové a MUDr. Bohumila Skály Ph.D. v hlavním líčení konaném dne 16.5.2019 v Ústí nad Orlicí

takto:

Obžalovaný P. ■■■■ M. ■■■■,

narozen ■■■■, 1996 v Ústí nad Orlicí, trvale bytem ■■■■, t.č. ■■■■, okres Ústí nad Orlicí,

je vinen, že

ad 1)

v Lanškrouně, okres Ústí nad Orlicí dne 29. 4. 2018 v době od 10.00 hod. do 12.00 hod. v bytě panelového domu čp. ■■■■ na ul. Vančurova po předchozí hádce zahnal M. ■■■■ H. ■■■■ do rohu ložnice, kde se před ním poškozená schoulila do dřepu, přidržel si ji nohama a opíral se o ni, aby nemohla utéct, vyndal si penis z kalhot, začal onanovat a ejakuloval jí na vlasy a obličej, přestože poškozená ho prosila, aby toho nechal a brečela, po vyvrcholení si o ni otřel penis a zakřičel na ni, že si za to může sama a odešel, a jeho jednání byl po celou dobu přítomen jejich roční syn,

tedy

jiného násilím nutil, aby něco trpěl,

ad 2)

v Lanškrouně, okres Ústí nad Orlicí v blíže nezjištěné době na přelomu měsíců června a července 2018 v době kolem poledne v bytě panelového domu čp. ■■■■ na ul. Vančurova po předchozí hádce s M. ■■■■ H. ■■■■ zevnitř uzamkl vstupní dveře k jejich bytu, aby poškozená nemohla odejít, pak ji nejprve chytil v předsíni za krk, ale ona mu vyklouzla

Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Beierová

a odešla si lehnout do ložnice, tak šel za ní do ložnice, tam na ni skočil, snažil se jí rozvázat tkaničku u krátasů, ale to se mu nepodařilo, pak ji hodil doprostřed postele tak, že poškozená zůstala ležet na zádech, sedl si jí obkročmo na hrudník tak, že jí seděl skoro na jejím krku, aby se nemohla zvednout a hýbat rukama, potom si stáhl kalhoty, obnažil penis a ve stejné poloze začal masturbovat, druhou ruku přidržel poškozenou a pak ejakuloval poškozené do obličeje a na poškozenou vykřikl, že si za to může sama a odešel, po celou dobu mu poškozená opakovala, aby to nedělal a aby jí pustil a aktivně se jeho jednání bránila,

tedy

jiného násilím nutil, aby něco trpěl,

ad 3)

v Lanškrouně, okres Ústí nad Orlicí v době od 22.13 hod. dne 17. 9. 2018 do 00.04 hod. dne 18. 9. 2018 v bytě panelového domu čp. [REDAKCE] na ul. Vančurova po předchozím požití alkoholických nápojů a po předchozí hádce chytil M. [REDAKCE] H. [REDAKCE] v obývacím pokoji za límec županu, hodil ji na pohovku a z části ji zalehl, svými nohama přidržel nohy poškozené, aby ho nemohla kopnout, rozhrnul jí župan ve spodní části, jednou rukou ji začal sahat do kalhotek a druhou rukou ji přidržel na hrudníku a zároveň osahával na prsou, poškozená se tomu aktivně bránila a prosila ho, aby toho zanechal, pak jí řekl, aby se uklidnila, že jí pustí, potom povolil sevření a když se poškozená začala zvedat, tak ji hodil zpět na pohovku, zalehl ji, jednou rukou jí strhl z kalhotek vložku a kalhotky jí posunul na stranu, druhou rukou jí zakryl pusou, aby nemohla křičet, potom si rukou stáhl krátasy ke kolenům, vnikl do ní penisem, přitom jí do ucha šeptal, že když se přestane bránit, tak že to bude příjemné pro oba, poškozená se tomu stále bránila, prosila ho, aby přestal, vrtěla se a snažila se ho odkopnout nebo se vysmeknout, ale on byl ještě agresivnější, po chvíli se jí podařilo uvolnit ruku a chytila ho pod krkem, on jí také chytil pod krkem a zatlačil ji do pohovky, ona ho raději potom pustila a on jí také krk pustil, přitom do ní po celou dobu vnikal a vykonával soulož, asi po 15 minutách z poškozené penis vytáhl, poškozená vstala a chtěla jít ke dveřím, ale on po ní skočil, hodil ji na zem, poškozená se přitom udeřila do hlavy o křeslo a zůstala ležet na zádech, on si na ni obkročmo sedl v oblasti stehen, přitom měl trenýrky stažené ke kotníkům, jednou rukou ji držel pod krkem, do druhé ruky vzal penis a opět do poškozené vnikl a po dobu asi půl minuty na poškozené vykonával soulož, a to přes její aktivní odpor, kdy se poškozená vzpouzela a z důvodu svého vyčerpání se už pak bránit přestávala, ale stále mu svůj odpor dávala najevo, poté z poškozené penis vytáhl, držel ho v jedné ruce a poposedl si na její hrudník blíže k hlavě, druhou rukou uchopil poškozenou za vlasy a přitahoval si hlavu poškozené směrem k penisu a přitom jí říkal, aby si ho vzala do pusinky, že to bude příjemnější, nebude to bolet a bude to rychlejší, poškozená hlavou uhýbala ze strany na stranu, na to dal poškozené dvě nebo tři facky otevřenou dlaní a přitom ve druhé ruce stále držel penis, poškozená se dále vzpouzela a on jí pustil a řekl jí, aby šla do prdele, že to nemá cenu,

tedy

jiného násilím nutil k pohlavnímu styku a uvedený čin spáchal souloží.

Tím spáchal

ad 1) přečin vydírání podle § 175 odst. 1 tr. zákoníku,

ad 2) přečin vydírání podle § 175 odst. 1 tr. zákoníku,

ad 3) zvláště závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku.

A odsuzuje se

Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Beierová

za tyto trestné činy a za přečin poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 trestního zákoníku, kterým byl uznán vinným rozsudkem Okresního soudu v Ústí nad Orlicí ze dne 26.3.2019, č.j. 2 T 13/2019-61 podle § 185 odst. 2 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 2 trestního zákoníku **k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání tří (3) roků nepodmíněně.**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon uloženého trestu zařazuje do **věznice s ostrahou.**

Podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku se ruší výrok o trestu rozsudku Okresního soudu v Ústí nad Orlicí ze dne 26.3.2019, č.j. 2 T 13/2019-61, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Odůvodnění:

1. Dokazováním v hlavním líčení bylo prokázáno, že obžalovaný s poškozenou navázal vztah v létě 2016. Dne 4.6.2017 se jim narodil syn [REDAKCE], v té době bydleli společně na adrese [REDAKCE], Lanškroun. V září r. 2017 ukončila poškozená s obžalovaným partnerský vztah, i nadále však žili ve společném bytě z důvodu společné péče o syna. Poškozená ztratila zájem o sex. Poslední pohlavní styk mezi obžalovaným a poškozenou proběhl před ukončením partnerského soužití. Obžalovaný ve zvýšené míře požíval alkoholické nápoje. I po skončení partnerského soužití se obžalovaný domáhal po poškozené sexu, ta to odmítala. V dubnu 2018 se přestěhovali do bytu na ulici Vančurova [REDAKCE] v Lanškrouně. 28.4.2018 se obžalovaný s poškozenou zúčastnili oslavy Čarodějnic v Jakubovicích, obžalovaný požíval alkoholické nápoje, spali u rodičů poškozené a obžalovaný se dožadoval intimností, které poškozená odmítla. Po návratu domů následujícího dne v dopoledních hodinách se obžalovaný s poškozenou pohádali. Obžalovaný do poškozené začal strkat, zahnal jí v ložnici do rohu, kde se poškozená schoulila do dřepu, měla z obžalovaného strach. Obžalovaný si nad ní stoupl, stáhl si kraťasy a trenky, vyndal si penis a začal nad poškozenou onanovat, přitom se o ní opíral nohama, aby poškozená nemohla utéci. Poškozená prosila obžalovaného, aby jí nechal odejít, snažila se ho odstrkovat rukama, obžalovaný však ve svém jednání pokračoval a následně ejakuloval na vlasy a do obličejce poškozené, otřel si o poškozenou penis a křičel na ní, že si za to může sama. Tomuto jednání byl přítomen syn obžalovaného a poškozené.
2. Následně v přesně nezjištěné době na přelomu června a července 2018 došlo mezi obžalovaným a poškozenou k hádce, kdy obžalovaný poškozené vytýkal, že s ní nechce spát. Obžalovaný zamknul vchodové dveře, sebral klíč, chytl poškozenou pod krkem, mačkal jí ruce. Poškozená utekla do ložnice, kde si lehla na bok. Obžalovaný přišel do místnosti, převalil poškozenou na záda, obkročmo si na ní sedl, chytl jí ruce, dal si je pod kolena, aby se poškozená nemohla hýbat, ta se snažila vyprostit, kopala nohama. Obžalovaný se snažil rozvázat tkaničku kraťas poškozené, aby se jí dostal do kalhot, to se mu však nepodařilo, stáhl si kraťasy, vytáhl penis a začal masturbovat, druhou rukou přidržoval poškozenou za hlavu, aby se nemohla hýbat, následně ejakuloval poškozené do obličejce a opět křičel, že si za to za všechno může sama. Ani jeden z incidentů poškozená neoznámila ze strachu, aby nepřišla o svého syna. Obžalovaný tvrdil, že jí o syna připraví, že jí to nikdo neuvěří, že nemá dostatek finančních prostředků, aby se o něj mohla postarat.
3. Dne 17.9.2018 obžalovaný požíval ve velkém množství alkoholické nápoje, přišel domů opilý, ve večerních hodinách pokračoval v popíjení alkoholu, pil pivo a vodku. Opět došlo k hádce mezi obžalovaným a poškozenou, ta mu zbytek piva vzala a vylila do umyvadla, chtěla mu vzít i vodku. Poté obžalovaný chytl M [REDAKCE] H [REDAKCE] v obývacím pokoji za límec županu, hodil jí na

pohovku a z části ji zalehl, svými nohama přidržel nohy poškozené, aby ho nemohla kopnout, rozhrnul jí župan ve spodní části, jednou rukou ji začal sahat do kalhotek a druhou rukou ji přidržel na hrudníku a zároveň osahával na prsou, poškozená se tomu aktivně bránila a prosila ho, aby toho zanechal, pak jí řekl, aby se uklidnila, že ji pustí, potom povolil sevření a když se poškozená začala zvedat, tak ji hodil zpět na pohovku, zalehl ji, jednou rukou jí strhl z kalhotek vložku a kalhotky jí posunul na stranu, druhou rukou jí zakryl pusou, aby nemohla křičet, potom si rukou stáhl kraťasy ke kolenům, vnikl do ní penisem, přitom jí do ucha šeptal, že když se přestane bránit, tak že to bude příjemné pro oba, poškozená se tomu stále bránila, prosila ho, aby přestal, vrtěla se a snažila se ho odkopnout nebo se vysmeknout, ale on byl ještě agresivnější, po chvíli se jí podařilo uvolnit ruku a chytila ho pod krkem, on ji také chytil pod krkem a zatlačil ji do pohovky, ona ho raději potom pustila a on jí také krk pustil, přitom do ní po celou dobu vnikal a vykonával soulož, asi po 15 minutách z poškozené penis vytáhl, poškozená vstala a chtěla jít ke dveřím, ale on po ní skočil, hodil ji na zem, poškozená se přitom udeřila do hlavy o křeslo a zůstala ležet na zádech, on si na ni obkročmo sedl v oblasti stehen, přitom měl trenýrky stažené ke kotníkům, jednou rukou ji držel pod krkem, do druhé ruky vzal penis a opět do poškozené vnikl a po dobu asi půl minuty na poškozené vykonával soulož, a to přes její aktivní odpor, kdy se poškozená vzpouzela a z důvodu svého vyčerpání se už pak bránit přestávala, ale stále mu svůj odpor dávala najevo, poté z poškozené penis vytáhl, držel ho v jedné ruce a poposedl si na její hrudník blíž k hlavě, druhou rukou uchopil poškozenou za vlasy a přitahoval si hlavu poškozené směrem k penisu a přitom jí říkal, aby si ho vzala do pusinky, že to bude příjemnější, nebude to bolet a bude to rychlejší, poškozená hlavou uhýbala ze strany na stranu, na to dal poškozené dvě nebo tři facky otevřenou dlaní a přitom ve druhé ruce stále držel penis, poškozená se dále vzpouzela a on jí pustil a řekl jí, aby šla do prdele, že to nemá cenu.

4. Obžalovaný k věci jak v přípravném řízení, tak u hlavního líčení odmítl vypovídat. V rámci posledního slova uvedl, že by se chtěl poškozené ještě jednou omluvit, že na ní byl hrubý a ublížil jí.
5. Skutkový stav je tak prokazován výpovědí svědkyně M. H., která v přípravném řízení i u hlavního líčení fakticky shodně popsala vzájemný vztah s obžalovaným, způsob jejich soužití i jednání, které jsou předmětem obžaloby. Poškozená podle svého vyjádření dochází k psychiatrice MUDr. Severové, byla zde 3x – 4x, začala lékařku navštěvovat v únoru či březnu letošního roku, trpí nespavostí, je medikována Oxazepanem a Tritikem, při výslechu u hlavního líčení byl na poškozené patrný psychomotorický neklid a nekontrolované záchvěvy (tzv. tiky) obličej. Výpověď poškozené je přímým usvědčujícím důkazem, soud o pravdivosti výpovědi poškozené nemá důvodu pochybovat, neboť výpověď nestojí osamoceně, ale je podporována i dalšími v řízení provedenými důkazy.
6. Poškozená věc na policii oznámila dne 20.9.2018, neboť se bála, aby nepřišla o syna. Dne 20.9.2018 se poškozená podrobila i gynekologickému ambulantnímu vyšetření v Orlickoústecké nemocnici, kde byly shledány hematomy v oblasti beder a na levém bérce, jiná zranění zjištěna nebyla. Tato zranění dokumentují i fotografie pořízené policejním orgánem dne 20.9.2018. V přípravném řízení došlo k zajištění facebookové komunikace mezi obžalovaným a poškozenou za dobu od 1.9.2018 do 26.9.2018. Dne 1.9.2018 obžalovaný poškozené napsal, že chápe její odpor k němu po všem, co jí udělal a že nechce udělat zase nějakou kravinu. K rozsáhlé vzájemné komunikaci došlo ve večerních hodinách dne 16.9.2018, kdy poškozená zmiňuje jednání pod body 1) a 2) rozsudku. Obžalovaný připouští masturbaci a že když jí to vadí, že to dělat nebude. Uvádí, že ji mohl třeba svázat a udělat se do ní, jestli si poškozená myslí, že to obžalovaného nesere, co udělal a že je to poškozená, kdo by potřeboval pořádně vyšukat, aby se uklidnila. Obžalovaný dával najevo, že po poškozené chce sex a poškozená mu dávala jasně najevo, že mu jej poskytnout nechce, že nemá na sex po porodu chuť. Obžalovaný nabízí poškozené, že bude spát v obýváku, aby se ho nemusela bát, že se hnuší i sám sobě. Na to

Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Beierová

poškozená uvádí, že spát v obýváku nemusí, ale nepřeje si, aby se to opakovalo, že se probudí a obžalovaný nad ní bude masturbovat. Na to obžalovaný uvádí, že si nemohl pomoci a že to bude dělat tak, aby o tom poškozená nevěděla.

7. Dne 17.9.2018 probíhala komunikace od 21.47 hodin do 22.13 hodin, kdy obžalovaný chtěl řešit situaci, která mezi nimi je a poškozená to odmítá vzhledem k opilosti obžalovaného. Další komunikace se pak odehrává od 00.03 hodin dne 18.9.2018 do 01.37 hodin, je z ní zřejmé, že se odehrává až po jednání pod bodem 3) rozsudku, kdy obžalovaný si stěžuje, že nemůže dýchat, na to poškozená odpovídá, jak se cítila při jednání obžalovaného. Obžalovaný připouští, že ví, jak se zachoval a že půjde na léčení a že kdyby byl horším člověkem, že by to dopadlo hůř, že je rád, že si v pülce uvědomil, co dělá, že to, co udělal je to nejhorší, co udělat mohl, že se stydí. Poškozená chce spát, sděluje, že jí všechno bolí, klepe se, je jí zle, je unavená. Na to obžalovaný reagoval tak, že kdyby byl ještě horší člověk, tak to dokončí, že je špatný člověk, možná asi nejhorší, koho zná. Poškozená vyjadřuje strach z obžalovaného, který argumentuje tak, že by to neudělal, kdyby mu jednou dala nebo aspoň vyhonila a že by se dalo využít toho, když je takové sexuální prase. Závěrem obžalovaný poškozené píše, že si ještě vyhoní než půjde spát a jestli se nechce přidat a jestli chce poslat tu její fotku, aby věděla.
8. Další komunikace proběhla dne 19.9.2018, kdy poškozená dává jednoznačně najevo, že chce s obžalovaným přerušit soužití ve společném bytě a že je třeba vyřešit péči o syna, uvádí, že přemýšlí o tom, že půjde věc oznámit na policii. 20.9.2018 je zřejmé, že poškozená byla na policii a to jí obžalovaný vytýkal.
9. V přípravném řízení byl ve vztahu k obžalovanému vypracován znalecký posudek z oboru školství a kultura, odvětví psychologie a zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie. Obžalovaný se před znalci k trestné činnosti vyjadřoval. Takováto vyjádření nelze hodnotit jako důkaz v trestním řízení, nicméně znalci při formování závěrů posudku vycházeli z toho, že obžalovaný se ke stíhanému jednání doznal. Podle znalců obžalovaný netrpí a netrpěl duševní chorobou v pravém slova smyslu. Jeho osobnost má rysy nezralosti, nezdrženlivosti, nezodpovědnosti, je přítomna vyšší impulsivita. Tyto osobnostní rysy však nesnížily jeho rozpoznávací a ovládací schopnosti v době páchaní trestného činu. 17.9.2018 obžalovaný jednal v opilosti, v důsledku čehož byly jeho rozpoznávací a ovládací schopnosti sníženy lehce, nepodstatně. U obžalovaného byl zjištěn abusus alkoholu a občasný abusus marihuany, nevznikly u něj však prokazatelné psychické ani somatické změny závažnějšího charakteru v důsledku nadužívání. V době páchaní trestného činu se nejednalo o komplikovanou či patickou opilost. Obžalovaný věděl, jak na něho alkohol působí, byl schopen ovládnout první napití. Obžalovaný netrpí sexuální deviací. Z psychiatrického sexuologického hlediska není pobyt obžalovaného na svobodě nebezpečný. Psycholožka poukazuje rovněž na abusus alkoholu u obžalovaného na abnormálně strukturovanou akcentovanou osobnost. Znalkyně u obžalovaného shledává nadprůměrné intelektové schopnosti, které se však nerozvinuly v důsledku nepříznivých osobnostních rysů. Jde o nevyzrálou osobnost se sklony k impulsivitě, nezdrženlivosti, afektivní labilitě, egocentrismu, reaktivní agresi, sociální dominanci, lehkovážnosti a nezodpovědnosti. Nejde však o hostilní agresi, vyšší city nejsou hlouběji narušeny, je do jisté míry schopen empatických prožitků a projevů, zejména ve vztahu k synovi. Obžalovaný má snížené sebevědomí, snaží se o sociální dominantnost, vyžaduje obdiv a respekt. Jednání, kterého se obžalovaný dopustil, vychází z jeho osobnostních charakteristik, s jistotou lze vyloučit sexuálně patologickou motivaci, promítlo se sem dlouhodobé partnersky vztahové konflikty, emoční nepohoda a sexuální frustrace, jednání bylo podpořeno požitým alkoholem. Obžalovaný jednal s cílem partnerku potrestat a ponížit jí. Za vnější faktor znalkyně označila osobnost poškozené H. [redacted] a její pro obžalovaného ne zcela jednoznačné chování, odmítání sexu s obžalovaným a zároveň snaha o kontrolu či zabránění jeho sexuálního a citového života s jinou ženou. U obžalovaného nebyly zjištěny sklony ke konfabulaci. Pokud jde o resocializaci, tak to znalkyně nevidí jednoznačně. Osobnost obžalovaného bude ještě mnoha let vyzávat. Za předpokladu

Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Beierová

škodlivého životního stylu, zejména požívání alkoholu mohou být jeho některé neadaptivní rysy zesilovány. Za předpoklad úspěšné resocializace znalci považují důslednou abstinenci od alkoholu a absolvování vhodné terapie.

10. Po posledním incidentu došlo k vykázání obžalovaného ze společného obydlí a to úředním záznamem Obvodního oddělení policie v Lanškrouně ze dne 21. září 2018, následně byl Okresním soudem v Ústí nad Orlicí dne 26. září 2018, pod č.j. 0 Nc 730/2018-6 nařízeno předběžné opatření, kterým byla obžalovanému uložena povinnost zdržet se vstupu do společného obydlí po dobu jednoho měsíce. Tyto skutečnosti byly zjištěny z listin Obvodního oddělení policie v Lanškrouně a z usnesení Okresního soudu v Ústí nad Orlicí.
11. V přípravném řízení byly v pozici svědků vyslechnuti kamarádka poškozené [REDAKCE], matka poškozené [REDAKCE], kamarád poškozené [REDAKCE], [REDAKCE] – družka otce obžalovaného, [REDAKCE] – kamarádka obžalovaného, [REDAKCE] – kamarád obžalovaného i poškozené a vysvětlení formou úředního záznamu podával [REDAKCE] – syn [REDAKCE]. Jde o osoby, kterým se poškozená buď osobně nebo prostřednictvím komunikačních prostředků svěřila s jednáním obžalovaného. Svědkyni [REDAKCE] se poškozená svěřila osobně při návštěvě asi dva dny po posledním incidentu, popsala jí i incident z dubna 2018. Svědku [REDAKCE] se poškozená svěřila přes facebook s jednáním uvedeným pod bodem 3), posléze byl u toho, když o věci mluvila poškozená s [REDAKCE]. Svědek poukázal na to, že obžalovaný chce situaci řešit, když je opilý s tím, že naposled rozbil v takovém stavu dveře od výtahu. I svědkyně [REDAKCE] poukázala na požívání alkoholu ze strany obžalovaného, po kterém býval hrubý. Již v době, kdy obžalovaný s poškozenou žili u ní, obžalovaný poškozené vyčítal nedostatek sexu, matce se poškozená s incidentem ze dne 17.9.2018 svěřila osobně při návštěvě druhý den a popsala jí, k čemu mělo dojít. Svědkyně [REDAKCE] byla v jednom případě svědkyní konfliktu obžalovaného s poškozenou, když byl opilý, poškozená se jí svěřila i s událostí, která odpovídá jednání z dubna 2018. Této svědkyni poškozená volala bezprostředně po incidentu ze 17.9.2018, volala svědkyni ze záchoda, kam se poté zavřela. S touto svědkyní následně obžalovaný komunikoval přes SMS zprávy, kdy své jednání nepovažuje za znásilnění, následně prohlašuje, že chce říct všem pravdu o tom, co se stalo s tím, že se bude snažit uhrát to na to, že to bylo jen jednou a naposledy, že měl zkrat, že se to opakovat nebude. Obžalovaný připouští, že vliv sehrál i alkohol. Je stíhán a bude muset pykat.
12. V přípravném řízení byla vyslechnuta svědkyně [REDAKCE], která s obžalovaným chtěla navázat hlubší vztah, poškozená ji kontaktovala dne 16.9.2018 přes facebook a popsala jí incidenty z dubna 2018 a léta 2018, i další jednání obžalovaného se sexuálním podtextem. Bezprostředně po incidentu ze 17.9.2018 poškozená svědkyni v 00.32 hodin popsala, že byla subjektem znásilnění ze strany obžalovaného. V následné komunikaci pak obžalovaný přiznal svědkyni, že poškozené dal facku, to bylo zjištěno ze vzájemné facebookové komunikace mezi poškozenou, svědkyní a obžalovaným. V jedné části obžalovaný přiznává, že ví, že je hajzl, že co poškozená napsala je zčásti pravda, ale ne úplná, nenapíše prostě, co tomu předcházelo, to už se jí totiž nehodí. Zároveň obžalovaný svědkyni v předchozí komunikaci uváděl, že s poškozenou nic nemají, že nejsou partneři. Svědek [REDAKCE] také potvrdil, že když je obžalovaný opilý, že je agresivní, poškozená se mu se znásilněním svěřila přes facebook. Svědkovi se poškozená svěřila se strachem z toho, že by jí v případě oznámení události sociálka vzala malého. Výpověď svědka je dokumentována vzájemnou facebookovou komunikací. Svědkovi poškozená přes komunikátor o znásilnění napsala 18.9. v 00.33 hodin s tím, že jí obžalovaný znásilnil a zmlátil. Pomoc poškozená hledala i u [REDAKCE] a to přes facebook v 00.03 hodin s tím, že potřebuje číslo na otce obžalovaného nebo na jeho družku [REDAKCE] a že jí obžalovaný znásilnil, zmlátil a že neví, co má dělat. I tento svědek poukazoval na adresy obžalovaného, když je pod vlivem alkoholu. Kromě výpovědi svědka soud měl k dispozici kopii vzájemné komunikace poškozené a svědka přes messenger.

Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Beierová

13. Pokud svědek ██████████ mluvil o rozbití dveří výtahu, pak jde zcela zřejmě o událost z 25.12.2018, kdy obžalovaný v domě čp. ██████ na ulici Vančurova v Lanškrouně rozbil několika úderů dveře výtahu se škodou 11 026 Kč SBD Lanškroun. Za toto jednání, kterého se dopustil pod vlivem alkoholu, byl obžalovaný rozsudkem Okresního soudu v Ústí nad Orlicí ze dne 26.3.2019, č.j. 2 T 13/2019-61 odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání tří (3) měsíců s odkladem na zkušební dobu v trvání osmnácti (18) měsíců, dále mu byla uložena povinnost ve zkušební době zdržet se nadměrného požívání alkoholu a uhradit způsobenou škodu. Rozsudek nabyl právní moci dne 26.3.2019. Obžalovaný u hlavního líčení předložil vyrozumění Obvodního oddělení PČR v Lanškrouně o tom, že nevhodné chování svědkyně ██████████ bylo oznámeno příslušnému správnímu orgánu k projednání. K tomu obhájkyň obžalovaného uvedla, že jde o oznámení přítelkyně obžalovaného ██████████ na svědkyni kvůli obtěžování. K tomu poškozená uvedla, že slečnu ██████████ několikrát kontaktovala, protože se jí nepodařilo kontaktovat obžalovaného ohledně péče o syna a také proto, že mluvila o synovi nehezky. Obžalovaný k tomu uvedl, že šlo o permanentní obtěžování i z malicherných důvodů.
14. Péči obžalované a poškozené o nezletilého řešil Městský úřad Lanškroun, následně Okresního soud v Ústí nad Orlicí rozhodl rozsudkem ze dne 14.2.2019, č.j. O Nc 4232/2018-16 tak, že byl nezletilý svěřen do péče matky a obžalovanému bylo stanoveno výživné.
15. Všechna tři jednání, kterých se obžalovaný, dle názoru soudu bez důvodných pochybností, dopustil, jsou spojena určitou mírou násilí ze strany obžalovaného vůči poškozené a nikoli možná ne jediným cílem v podobě sexuálního uspokojení obžalovaného. Násilím se v soudní praxi rozumí použití fyzické síly k překonání nebo zamezení kladeného nebo očekávaného odporu. Ze skutkových zjištění je zřejmé, že intenzita násilí ze strany obžalovaného postupně případ od případu rostla. V prvním případě poškozenou honil po bytě, chytil ji za ruce, následně ji zahnal do kouta, kde jí držel i přes kladený odpor, nohama. Vezmeme-li v úvahu i rozdílnou tělesnou konstituci obžalovaného a poškozené, obžalovaný měl výraznou fyzickou převahu, je třeba uzavřít, že obžalovaný použil vůči poškozené násilí, pokud se po ní sápal, zahnal jí do kouta a zde si jí přidržoval nohama a tímto způsobem nutil poškozenou, aby strpěla masturbaci a vyvrcholení obžalovaného. Sám obžalovaný přirozeně sám musel očekávat odpor poškozené, velmi obtížně si lze představit, že by takovéto jednání poškozená strpěla dobrovolně. Při prvním útoku z léta 2018 již byla intenzita násilí obžalovaného výrazně vyšší, obžalovaný poškozenou zalehl, znemožnil jí pohyb, chtěl se poškozené dostat do kalhot, což se mu nepodařilo a proto i v tomto případě nad poškozenou masturboval a vyvrcholil. V obou případech se obžalovaný dopustil přečinu vydírání podle § 175 odst. 1 trestního zákoníku. Vzhledem k charakteru jednání i časovému odstupu nelze učinit závěr, že by šlo o pokračující jednání ve smyslu § 116 trestního zákoníku. Obžalovaný jednal v obou případech v úmyslu přímém ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, věděl, že svým jednáním působí na vůli poškozené proto, aby mohl vykonat svoji sexuální potřebu. Obžalovaný věděl, že svým jednáním porušuje zájem na ochraně svobodného rozhodování poškozené a takovýto zákonem chráněný zájem porušit chtěl.
16. Nejintenzivnějšího násilí se obžalovaný dopustil v noci ze 17. na 18.9.2018, i zde obžalovaný využil své fyzické převahy, zalehnul poškozenou a vykonával na ní soulož přesto, že se aktivně bránila. Snažila se obžalovaného udeřit, ten jí rány opětoval. Poškozenou napadl opakovaně, ve druhém případě jí srazil k zemi, rukama poškozenou přidržoval, aby zamezil jejímu odporu. Posléze po poškozené požadoval orální pohlavní styk. V daném případě obžalovaný poškozenou násilím nutil k pohlavnímu styku a čin spáchal souloží a naplnil tak skutkovou podstatu zvláště závažného zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku. I tohoto jednání se obžalovaný dopustil v úmyslu přímém ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku. I v tomto případě obžalovaný porušil zákonem chráněný zájem na svobodném rozhodování o pohlavním životě poškozené, chtěl na poškozené i přes její zjevný odpor vykonat soulož, chtěl tedy porušit uvedený zájem chráněný trestním zákoníkem.

17. Obžalovaný se uvedených jednání dopustil ještě předtím, než byl ve věci Okresního soudu v Ústí nad Orlicí sp. zn. 2 T 13/2019 odsouzen pro spáchání přečinu poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 trestního zákoníku, bylo tedy třeba ukládat souhrnný trest ve smyslu § 43 odst. 2 trestního zákoníku.
18. Při úvaze o druhu a výměře trestu soud postupoval podle § 38 a násl. trestního zákoníku, řídil se zásadou přiměřenosti trestních sankcí, přihlížel k dosavadnímu životu obžalovaného, k jeho poměrům, možnostem jeho nápravy, k chování po činu, povaze a závažnosti spáchaných činů a ke všem polehčujícím a přitěžujícím okolnostem ve smyslu § 41 a § 42 trestního zákoníku.
19. Povaha a závažnost činu je určována zejména významem zájmů, které byly činem dotčeny a dále formou zavinění, jak byla zhodnocena shora. Jak bylo shora uvedeno, všech stíhaných jednání se obžalovaný dopustil za použití násilí, které mělo stupňující charakter. Jednotlivá jednání tedy vykazují stupňující se společenskou škodlivost. Jednání obžalovaného byla v prvním a třetím případě, ale zejména ve třetím případě ovlivněno požíváním alkoholu, koneckonců pod vlivem alkoholu se obžalovaný dopustil i přečinu poškození cizí věci dne 25.12.2018, tato okolnost koresponduje se závěry znalců, kteří u obžalovaného shledali abusů alkoholu. Motivací jednání obžalovaného byla podle jeho vyjádření před znalci snaha potrestat či ponížít poškozenou za její chování (kontrolu korespondence, pomluvy na sociálních sítích, omezování kontaktů s jinými dívkami). Podle názoru soudu, který si utvořil i z ve spisu obsažené facebookové a jiné komunikace mezi obžalovaným a dalšími osobami, zejména s poškozenou, mělo jednání obžalovaného i sexuální motivaci. Obžalovaný své jednání „ospravedlňoval“ při komunikaci s poškozenou tím, že mu poškozená nedopřeje sexuální kontakt a že obžalovaného přitahuje pouze poškozená. Bezprostředně po útoku ze 17.9. 2018 obžalovaný píše poškozené, že hodlá ještě masturbovat s návrhem, aby se připojila, což soud považuje za vysokou a nepřijatelnou formu cynismu. Uvedeného jednání se obžalovaný na poškozené dopustil přesto, že se nacházela v menstruačním období. Sama poškozená popisovala psychické následky jednání obžalovaného, dochází do psychiatrické ambulance, je medikována z důvodu poruchy spánku.
20. Zcela jednoznačně je třeba odmítnout názor obžalovaného prezentovaný obhájkyňí u hlavního líčení, že na jednání obžalovaného nese spoluvinu poškozená, která s ním odmítala mít sex, přesto trvala na tom, aby žili ve společné domácnosti a sdíleli společnou ložnici společné lože. K tomu je třeba uvést, že poškozená ukončila s poškozeným zcela jednoznačně partnerský vztah v září r. 2017 a od té doby spolu neměli dobrovolný pohlavní styk. Obžalovaný s takovouto situací byl seznámen a své bývalé přítelkyni ■■■■■ svůj vztah s poškozenou popisoval tak, že spolu nic nemají, že nejsou partneři. Situace, kdy obžalovaný s poškozenou i poté sdíleli společnou domácnost, spali spolu v jedné posteli se nejeví býti zcela standardní, avšak rozhodně taková situace nezakládá právo obžalovaného na sexuální styk s poškozenou nebo povinnost poškozené obžalovanému sexuální uspokojení poskytnout. Koneckonců i obžalovaný je dospělým svobodným člověkem a pokud mu takovýto vztah nevyhovoval, měl ukončit společné soužití a odstěhovat se. Na druhé straně to, že obžalovaný je otcem jejího dítěte nedává poškozené právo zasahovat do jiných vztahů, které naváže obžalovaný s jinými ženami, byť by jejím úmyslem bylo sdělit uvedeným ženám, jakým obžalovaný ve skutečnosti je. Specifickou povahu soužití poškozené a obžalovaného soud promítl do výměry uloženého trestu. Charakter tohoto vztahu a chování poškozené však nemůže v žádném případě z hlediska trestního zákoníku obžalovaného vyvinut ani snížit míru jeho zavinění, jak byla zhodnocena shora. Poškozená se pohledem trestního práva nepodílela na následku, který obžalovaný svým jednáním způsobil. Jednání poškozené mohlo působit jako vnější faktor, který ovlivnil jednání obžalovaného. Takovým faktorem však například pro zloděje může být bohatství druhých osob. Ani zde nelze učinit závěr, že si tyto osoby zavinily, že je pachatel okradl.
21. K osobě obžalovaného bylo zjištěno, že je svobodný, má syna společně s poškozenou ■■■■■ ■■■■■, pracuje od r. 2014 ve firmě ■■■■■ ■■■■■, kde je hodnocen jako

bezproblémový pracovník, dosud se nedopustil žádného trestného činu ani přestupku. Dosavadní způsob života, byť se zde objevují alkoholové excesy, soud přiznal obžalovanému jako polehčující okolnost, žádnou další takovou okolnost však soud na straně obžalovaného neshledal. Obžalovaný jak v přípravném řízení, tak u hlavního líčení odmítl k věci vypovídat, jeho vyjádření u hlavního líčení nelze považovat za kvalifikované doznání ke spáchání trestné činnosti. Obžalovaný se dopustil celkem 4 trestných činů, v jednom případě zvláště závažného zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku. Přechitnou poškozování cizí věci podle § 228 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovaný dopustil dne 25.12.2018, tedy poté, co bylo zahájeno trestní stíhání pro závažnou trestnou činnost, které se obžalovaný z části dopustil pod vlivem alkoholu. Míru společenské škodlivosti jednání obžalovaného soud považuje za velmi vysokou. Ve třech případech použil násilí vůči poškozené se vzrůstající intenzitou, které bylo prostředkem jeho sexuálního uspokojení. Prvého jednání se obžalovaný dopustil za přítomnosti syna, i v dalších případech byl malý syn v bytě. Po činu obžalovaný vyhrožoval poškozené tím, že jí připraví o syna pro případ, že by jednání chtěla oznámit. Opakovanost jednání obžalovaného, gradující intenzita jeho jednání, koneckonců i počet trestných činů a jejich typová závažnost vylučují společně s nedostatkem reflexe obžalovaného a chování po činu uložení výchovného trestu nespojeného s přímým odnětím svobody. Za přiměřený trest soud považuje v případě obžalovaného souhrnný trest odnětí svobody v trvání tří (3) roků uložený v rámci trestní sazby § 185 odst. 2 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 2 trestního zákoníku. Trest byl tedy soudem uložen velmi blízko spodní hranice zákonem stanovené trestní sazby, soud zde akcentoval dosud bezúhonný způsob života a koneckonců i shora uváděné charakteristiky soužití obžalovaného a poškozené. Pro výkon trestu soud obžalovaného zařadil do věznice s ostrahou podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, neboť pro zařazení do přísnějšího typu věznice není splněno zákonných podmínek. Podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku soud zrušil výrok o trestu rozsudku Okresního soudu v Ústí nad Orlicí ze dne 26.3.2019, č.j. 2 T 13/2019-61, který byl obžalovanému uložen za spáchání přechitnou poškozování cizí věci podle § 228 odst. 1 trestního zákoníku a dále i všechna rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je přípustné odvolání. Odvolání má odkladný účinek.

Případné odvolání musí být podáno zdejšímu soudu, a to do 8 dnů od doručení tohoto rozsudku. O podaném odvolání rozhoduje Krajský soud v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve lhůtě stanovené pro jeho podání také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

Ústí nad Orlicí 16.5.2019
Mgr. Jiří Procházka v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Beierová

OKRESNÍ SOUD V ÚSTÍ NAD ORLICÍ

Husova 975, 562 17 Ústí nad Orlicí

tel.: 465 567 111, fax: 465 523 269, e-mail: podatelna@osoud.uno.justice.cz, IDDS: rjrabj7

NAŠE ZNAČKA: 51 Si 118/2020

VAŠE ZNAČKA:

VYŘIZUJE: Jan Gregar

DNE: 30. března 2020

XY

Vážená paní magistro,

na základě Vaší žádosti ze dne 18.3.2020, částečně vzaté zpět podáním ze dne 28.3.2020 Vám v příloze zasílám pět anonymizovaných rozsudků zdejšího soudu, které splňují podmínky Vaší žádosti.

S pozdravem

Bc. Jan Gregar v. r.
ředitel správy soudu

Přílohy: rozsudek č.j. 3 T 77/2019-397
rozsudek č.j. 1 T 18/2017-246
rozsudek č.j. 2 T 116/2014-365
rozsudek č.j. 1 T 38/2013-413
rozsudek č.j. 2 T 97/2013-345